

1. PIELIKUMS. DABAS AIZSARDZĪBAS PLĀNA IZSTRĀDES GAITA

1.1. pielikums.

Informatīvā sanāksme par dabas lieguma "Ziemupe" dabas aizsardzības plāna izstrādes uzsākšanu

Sanāksme notiek 30.04.2015. plkst. 16:00 Ziemupē

Lai nodrošinātu zemju īpašnieku informētību, sadarbībā ar Pāvilostas novada pašvaldību, pirms sanāksmes visiem zemju īpašniekiem tika nosūtītas informatīvas vēstules. Papildus, informācija par plānoto sanākumi tika publicēta laikrakstā „Latvijas Vēstnesis” un Pāvilostas novada, Latvijas Dabas fonda un Dabas aizsardzības pārvaldes māja lapās.

Sanāksmē piedalās:

Andris Janevics, VVD Liepājas RVP

Jānis Leja, Lieģīši

Vladimirs Jeromins, Auzeļi

Edmunds Kance, Vides aizsardzības klubs (VAK)

Ruta Jaunzeme, VMD Dienvidkurzemes virsmežniecība

Monika Jansone, VMD Dienvidkurzemes virsmežniecība

Andris Zaļkalns, Pāvilostas novada dome, VMD Dienvidkurzemes virsmežniecība

Skaidrīte Blūms, Upmaļi

H. Kritmane, Saulstari

Aldis Ozoliņš, Bruģi

Mārtiņš Pētersons, Upenieki

Andris Balandis, Smēdnieki

Ēriks Gausmanis, AS LVM

Silvija Kulberga, Jaunrudes menģi

Anrijs Šņipke

Daina Vītola, Pāvilostas novads

Aivars Puķītis, Līdumi

Ingrīda Klane, DAP Kurzemes reģionālā administrācija

Edgars Bertrams, DAP Kurzemes reģionālā administrācija

Daina Bojāre, Dabas aizsardzības pārvalde

Kristīne Vilciņa, Dabas aizsardzības pārvalde

Baiba Strazdiņa, Latvijas Dabas fonds

Nora Rustanoviča, Latvijas Dabas fonds

Darba kārtība:

1. Informācija par projektu "Latvijas īpaši aizsargājamo dabas teritoriju integrācija teritorijas plānojumā". Kristīne Vilciņa, Dabas aizsardzības pārvalde (DAP).
2. Informācija par dabas aizsardzības plāna izstrādi dabas liegumam "Ziemupe", dabas lieguma teritoriju un dabas aizsardzības plāna izstrādes procesu. Baiba Strazdiņa, Latvijas Dabas fonds (LDF).
3. Jautājumi un diskusijas.

1. K. Vilciņa informē:

- par projektu "Latvijas īpaši aizsargājamo dabas teritoriju integrācija teritorijas plānojumā";
- par dabas aizsardzības plāniem, kas projekta ietvaros tiek šobrīd izstrādāti Latvijā, par to integrēšanu teritorijas plānojumos;
- par to, kas ir dabas aizsardzības plāns un kādēļ tāds ir vajadzīgs;
- par dabas aizsardzības plāna izstrādes gaitu, iesaistītajām institūcijām;
- par uzraudzības grupu un iespēju iesaistīties ikvienam zemes īpašniekam;
- par individuālo noteikumu izstrādes pamatojumu un gaitu.

2. B. Strazdiņa informē:

- par nodibinājumu Latvijas Dabas fondu, par tā darbības virzieniem un pieredzi dabas aizsardzības projektu īstenošanā;
- par dabas liegumu "Ziemupe", tā izpētes un aizsardzības vēsturi, un pašlaik teritorijā zināmajām dabas vērtībām;
- par atļautajām un aizliegtajām darbībām, kas noteiktas vispārīgajos īpaši aizsargājamo dabas teritoriju noteikumos;
- par kompensācijām par saimnieciskās darbības ierobežojumiem aizsargājamās teritorijās un mežu īpašniekiem par saimnieciskās darbības ierobežojumiem;
- par dabas aizsardzības plāna izstrādes procesu un uzdevumiem;
- par izaicinājumiem – daudz zemju īpašumi, to un dabas aizsardzības interešu salāgošana, tūrisma un rekreācijas salāgošana ar dabas aizsardzību, izvērtēt teritorijas paplašināšanas iespējas u.c.;
- par dabas lieguma "Ziemupe" dabas aizsardzības plāna izstrādē iesaistītajiem ekspertiem un plāna izstrādes laika grafiku;
- par iespēju iesaistīties plāna izstrādes procesā;
- par plāna ieguvumiem.

3. Jautājumi un diskusija:

Jautājums no zāles: Vai koncepcijas pirmā redakcija attiecas uz Ziemupi un konkrētiem zemes īpašumiem?

K. Vilciņa: Nē, koncepcija ir vispārīgāka. Tajā meklēti risinājumi, kā sasaistīt dabas aizsardzības un teritorijas attīstības plānus un kā sakārtot šo jomu reglamentējošo normatīvo aktu sistēmu valstī. Tā skata vai veids, kā pašlaik tiek plānota aizsargājamo teritoriju aizsardzība un apsaimniekošana, ir tas labākais un vai līdz šim izmantoto plānošanas sistēmu nav iespējams uzlabot.

15 teritorijas, kurās projekta ietvaros šogad izstrādā dabas aizsardzības plānus, ir kā pilotteritorijas, kuru plānos tiks iekļautas atsevišķas sadaļas ar konkrētiem ieteikumiem kā dabas aizsardzības plānus integrēt teritoriju plānojumos, atbilstoši koncepcijā norādītajiem ieteikumiem. Tā būs iespēja izvērtēt, cik efektīvi koncepcijā norādītos risinājumus ir iespējams īstenot dzīvē.

Jautājums no zāles: Jūs visu laiku runājat par normatīvajiem aktiem un pašvaldībām, taču kāda ir zemes īpašnieka loma?

K. Vilciņa: Normatīvie akti attiecas uz visiem, arī uz zemes īpašumiem. Šobrīd visus aprobežojumus aizsargājamās teritorijās nosaka valsts – Ministru Kabineta līmenī. Arī pašvaldības līmenī tiek izstrādāti normatīvie akti – pašvaldības saistošie noteikumi. Viens no jautājumiem, uz kuru koncepcijas izstrādes ietvaros tiek meklēta atbilde ir, vai aizsargājamo teritoriju izmantošanas aprobežojumus un atļautās darbības turpmāk noteikt ar pašvaldību vai Ministru Kabineta noteikumiem.

Jautājums no zāles: Kam tiks tērēts projekta budžets? Vai arī pašvaldības darbiniekiem, kuri tiks iesaistīti plāna izstrādē?

D. Bojāre: Lielākā daļa projekta naudas paredzēta 15 dabas aizsardzības plānu izstrādei – ekspertu darbam, plānu izstrādes koordinēšanai u.tml. Pašvaldībām saistībā ar plānu izstrādi finansējums nav paredzēts, jo pašvaldību darbiniekiem darba apjoms būtiski nepalielinās. Ziemupes gadījumā dabas aizsardzības plānu izstrādās LDF darbinieki, bet no pašvaldību darbiniekiem tiks sagaidīta vienīgi dalība plāna izstrādes sanāsmēs un sagatavotā plāna izskatīšana. Šajā projektā pašvaldībām nauda paredzēta nākamajā gadā, kad tiks organizētas pašvaldību darbinieku apmācības par dabas aizsardzības jautājumiem. Pašvaldību kapacitātes celšanai šajā plānošanas periodā ir vairāki citi projekti ar krietni lielāku finansējumu.

Jautājums no zāles: Koncepcijā nekas nav teikts par īpašnieku interesēm. Taču cilvēki šeit dzīvo un grib arī nopelnīt.

K. Vilciņa: Koncepcijā par īpašnieku interesēm netiek runāts, jo tā ir vispārīgāka, tā tieši neskar ne konkrētas teritorijas, ne īpašumus. Tajā tiek meklēti risinājumi dabas aizsardzības plānu satura un to izstrādes procesa uzlabošanai. Savukārt īpašnieku intereses tiek skatītas dabas aizsardzības plānu izstrādes ietvaros. Plāna izstrādes ietvaros tiek uzklautas visas interešu grupas un iespēju robežās

meklēti risinājumi. Interesu saskaņošana ir viens no galvenajiem tā izstrādes mērķiem.

Jautājums no zāles: Kādi ir projekta ir termiņi?

K. Vilciņa: Projekts beidzās 2016. gada aprīlī.

Jautājums no zāles: Tad par augstāka līmeņa normatīvajiem aktiem var nerunāt, jo likumdošanas izmaiņas prasa laiku. Šādos termiņos droši vien netiks runāts arī par robežu izmaiņām?

K. Vilciņa: Projekta ietvaros tiks sagatavoti priekšlikumi plānu izstrādi reglamentējošo aktu izmaiņām, ja koncepcijas izstrādes laikā tiks konstatēts, ka tas ir nepieciešams. Saeimā vai Ministru Kabinētā konkrētu normatīvo aktu grozījumi, ja tādi būs nepieciešami, tiks izskatīti jau pēc projekta termiņa beigām. Arī lieguma robežu izmaiņas, ja plāna izstrādes laikā tiks gūts tam zinātnisks pamatojums, tiks apstiprinātas pēc plāna un projekta izstrādes termiņa.

Plāns var rosināt kādas izmaiņas, taču tās var stāties spēkā tikai pēc Ministru Kabineta noteikumu par dabas liegumiem izmaiņu apstiprināšanas Ministru Kabinētā. T.i., dabas aizsardzības plānā, ja izpētes laikā tiks gūts tam zinātnisks pamatojums, tiks iekļauts robežu izmaiņu grozījumu pamatojums. Plānā pamatoto likumdošanas aktu grozījumu virzīšana apstiprināšanai Ministru Kabinētā ir Vides un Reģionālās Attīstības ministrijas darbinieku uzdevums un tas tiks īstenots jau pēc plāna apstiprināšanas. Dabas aizsardzības plāns nekādas saistības neuzliek. Tas ir kā pamatojums, lai kaut ko darītu tālāk.

Viens no plāna izstrādes uzdevumiem ir sagatavot vērtējumu par teritorijām, kuras Vides Aizsardzības Klubs pirms kāda laika rosināja liegumam pievienot. Plāna ietvaros tās tiks izpētītas un sagatavots to pievienošanas vai nepievienošanas pamatojums, bet plānā ierosināto normatīvo aktu izmaiņu apstiprināšana jau ir politikas jautājums. Jo arī normatīvie akti un to grozījumi pirms apstiprināšanas iziet garu saskaņošanas procesu. Un nereti viens ir tas, kas nepieciešams, bet otrs – ko nolemj vara.

Jautājums no zāles: Vai ir kādi veiksme stāsti ar izstrādātajiem plāniem?

K. Vilciņa: Dabas aizsardzības plāni Latvijā tiek izstrādāti kopš 1996. gada. Daļa no tiem ir izmantoti vai vēl joprojām tiek izmantoti kā reāli plānošanas dokumenti dažādu apsaimniekošanas pasākumu ieviešanai un teritoriju labiekārtošanai.

Jautājums no zāles: Kad sāks pētīt biotopus, vai par to tiks informēti zemes īpašnieki?

B. Strazdiņa: Ņemot vērā, ka teritorija ir liela un tā zeme pieder vairāk nekā 60 īpašniekiem, tad teritorijas izpētei atvēlētajā termiņā nav iespējams, teritorijas apsekošanas laikus saskaņot ar katru īpašnieku.

Izvērsas diskusija par īpašnieku informēšanu par apsekojumiem dabā.

D. Bojāre: Eksperts teritorijas izpētes laikā nevadās pēc zemes īpašumu kartēm. Viņš vadās pēc ortofoto kartēm un mežaudžu plāniem. Eksperti nevelta laiku, lai noskaidrotu, kur ir izvietotas īpašumu robežas, un, kam, konkrētais zemes gabals pieder. Viņi kartē sugu atradnes un biotopus pa to dabīgajām robežām.

Pēc diskusijas tiek nolemts, ka zemes īpašniekiem, kuri sanāksmes dalībnieku sarakstā norādīs e-pasta adreses, tiks izsūtīta informācija par teritorijas izpētes laikiem.

Jautājums no zāles: Vai ekspertiem būs līdzi apliecība, lai zemes īpašnieks ekspertu var atšķirt no tūrista?

B. Strazdiņa: Ekspertiem netiek izsniegtas īpašas apliecības, bet, ja nepieciešams varam sagatavot informatīvu kartiņu, kurā norādīta eksperta identitāte un informācija par projektu, kura uzdevumā viņš teritorijā darbojas.

Turpinās diskusija par līdzšinējo Dabas aizsardzības pārvaldes un Vides ministrijas darbinieku komunikāciju ar zemes īpašniekiem.

D. Bojāre: Šī sanāksme ir rīkota tieši tāpēc, lai jūs informētu, ka ir uzsākta šāda aktivitāte, ka šajā vasarā teritorija tiks pētīta un rudenī – sagatavots tā dabas aizsardzības plāns. Pirms tā apstiprināšanas Vides un Reģionālās attīstības ministrijā, tiks rīkota tā sabiedriskā apspriešana un ikvienam būs iespējams plānu izskatīt un iesniegt tā grozījumus, kā arī izteikties tā sabiedriskās apspriešanas laikā. Tāpat, šī sanāksme ir rīkota, lai apzinātu, kādas ir galvenās teritorijas apsaimniekošanas, izmantošanas un aizsardzības problēmas un, lai jau laikus, varētu tām sākt meklēt risinājumus, kā arī, lai aicinātu zemes īpašniekus jau laikus iesniegt savas zemes izmantošanas intereses un priekšlikumus, lai varam tos izskatīt jau plāna izstrādes laikā. Nākamā sanāksme, kad runāsim jau par pirmajiem teritorijas izpētes rezultātiem un nepieciešamajiem dabas vērtību apsaimniekošanas pasākumiem, kuri uz to brīdi būs jau iezīmējušies, notiks jūlijā. Aicinām jūs visus piedalīties arī tajā un tādejādi plāna izstrādes procesā iesaistīties. Līdz tam, aicinām iesūtīt savus

priekšlikumus un ierosinājumus uz prezentācijas beigās redzamajām e-pasta adresēm, lai sanāksmes laikā jau varētu tos izskatīt.

Jautājums no zāles: Vai uzraudzības grupas sanāksmes notiks Rīgā?

K. Vilciņa: Nē, tepat Ziemupē vai Pāvilostā.

Jautājums no zāles: Vai kādi aprēķini, cik Ziemupes liegums izmaksā sabiedrībai? Liegums ir teritorija, kur sabiedrība maksā, lai saglabātu dabas vērtības. Cik izmaksā sabiedrībai Ziemupes dabas lieguma uzturēšana? Tas būtu interesanti.

K. Vilciņa: Nē, diemžēl nav šādi aprēķini.

D. Bojāre: Dabas aizsardzības pārvalde tieši šobrīd īsteno ekosistēmu pakalpojumu projektu, kura ietvaros vērtē ekonomiskos ieguvumus un zaudējumus īpaši aizsargājamām dabas teritorijām. Bet tas ir tikai sākuma stadijā.

Jautājums no zāles: Vai ir kādas kompensācijas par apbūves ierobežojumiem?

B. Strazdiņa: Šobrīd kompensācijas pieejamas par mežsaimniecības ierobežojumiem.

Jautājums no zāles: Vai plānā tiks skatīti jūras erozija jautājumi?

B. Strazdiņa: Ir piesaistīts ģeomorfologs, kurš izteiks profesionālu sagatavos ierosinājumus par eroziju ierobežojošām darbībām, kuras katrā piekrastes posmā būtu lietderīgas, efektīvas un vairāk vai mazāk ilgtspējīgas.

E. Kance: Vajadzētu plānā iekļaut punktu par tiesisku pretrunu risināšanu. Dabas liegumā ir teritorijas, kur nevar būt apbūve, bet ir. Vietas, kur pretēji lieguma izmantošanas noteikumiem ir veikta būvniecība, kā rezultātā situācija dabā atšķiras no tā, kas norādīts teritorijas plānojumā, t.i., faktiskais atšķiras no tiesiskā. Otra lieta – nepieciešams sniegt rekomendācijas piegulošo teritoriju izmantošanai. Pat, ja liegumam piegulošajās teritorijās neatradīs aizsargājamās sugas vai biotopus, ja tajās tiks īstenotas teritorijas plānojumā paredzētās darbības, tad ietekme uz liegumu nenoliedzami būs.

B. Strazdiņa: Tas ir viens no LDF uzdevumiem – vērtēt arī dabas lieguma piegulošās zonas.

A. Ozoliņš: Kāds ir gala mērķis liegumam? Esošās situācijas saglabāšana, vai dabas vērtību jaunveidošana?

B. Strazdiņa: Mērķis ir panākt, ka dabas lieguma dabas vērtības atrodas labvēlīgā aizsardzības stāvoklī, t.i., panākt, ka aizsargājamās sugas un biotopi ir labā kvalitātē, un nodrošināt, ka to aizņemtā platība nesamazinās. Daudzos gadījumos tas nozīmē aktīvu darbību. Arī Ziemupes plānā visdrīzāk tiks iekļauti punkti par stādīto priežu audžu dažādošanu, atvērumu veidošanu blīvi aizaugušās vietās, iespējams – mežaudzes susinošo grāvju aizbēršanu, par egļu paaugas izvākšanu u.tml.

A. Ozoliņš: Šobrīd par liegumā iekļauto jaunaudžu kopšanu var saņemt maksājumus, t.i., par darbībām, kas veicina meža saimnieciskās, ne dabas aizsardzības vērtības palielināšanos. Finansējuma saņemšanas nosacījumos papildus nosacījumi jaunaudžu kopšanai aizsargājamās dabas teritorijās nav noteikti. Tas pats ir ar aizaugošām pļavām – apmežot tās nevar, bet uzart var. Lauku atbalsta dienests dod skaidru vēstījumu – ja es to uzaršu, saņemšu maksājumu.

B. Strazdiņa: Jā, gan šajā, gan iepriekšējā Lauku attīstības programmā ir daudz neskaidru mērķu un pretrunu un daudzi tā pasākumi, kas it kā ir paredzēti bioloģiskās daudzveidības palielināšanai, to neveicina. Šāda situācija nebūtu pieļaujama, bet, tā kā lauksaimnieku un mežsaimnieku organizācijām ir liela ietekme un, tā kā Zemkopības Ministrija pamatā atbalsta lielos ražotājus, tad esošo situāciju nav viegli mainīt par labu dabas aizsardzības vajadzībām.

Jautājums no zāles: Ja biotops vai suga ir izzudusi, vai pārskatīs teritorijas zonējumu?

B. Strazdiņa: Tā kā liegumam nav apstiprināti individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi, tad šobrīd visā lieguma teritorijā spēkā ir tās prasības, ko nosaka vispārējie īpaši aizsargājamo dabas teritoriju aizsardzības un izmantošanas noteikumi visiem dabas liegumiem. Plāna izstrādes laikā tiks sagatavoti teritorijas individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu un zonējuma projekts, kas ļaus teritorijas izmantošanas ierobežojumus pielāgot tieši šī lieguma dabas vērtību aizsardzības vajadzībām. Tas nozīmē, ka kādā vietā izmantošanas ierobežojumi var kļūt stingrāki, bet kādā – vājāki.

Jautājums no zāles: Vai zemes īpašnieki varēs uzzināt, kas tieši viņu īpašumā ir tas vērtīgais un sargājamais?

B. Strazdiņa: Katru individuāli informēt nesolām, bet ikvienam ir iespēja piedalīties plāna izstrādes sanāksmēs un to laikā noskaidrot par teritorijas izpētes laikā karā īpašumā konstatēto.

Jautājums no zāles: Vai procesā būs iespējams ierosināt mainīt aizsargjoslas likuma noteiktās prasības?

B. Strazdiņa: Plāns nav tas instruments ar ko var mīkstināt aizsargjoslas noteiktās prasības.

Komentārs: Ar aizsargjoslu likumu pretrunā varētu būt atsevišķi apsaimniekošanas pasākumi.

B. Strazdiņa: Ja šādas pretrunas tiks konstatētas (teritorijai vajadzīga apsaimniekošana, kas pēc aizsargjoslu likuma nav pieļaujama), tad meklēsim šīm situācijām risinājumus. Bet pēc būtības – aizsargjoslu likumam ir lielāks juridisks spēks nekā teritorijas izmantošanas noteikumiem, jo pirmo apstiprina Saeima, bet otros – Ministru Kabinets.

Komentārs: Ja plānā būs iekļauts aizsargjoslu likuma grozījuma pamatojums, tad to var izmantot kā pamatojumu likuma grozījumiem, ko iesniegt Saeimai.

Jautājums no zāles: Vai vietās, kur aug padomju laikos stādītas priedes, būtu iespējams paredzēt būvniecību? Ja reiz plāna izstrādes laikā var paredzēt izmaiņas, kas teritorijā ļautu ierīkot tūrisma un rekreācijas objektus, tad kāpēc tā nevarētu būt individuālā apbūve. Tūristi nomīdīs vairāk, nekā īpašnieki.

B. Strazdiņa: Krasta kāpu aizsargjoslā visdrīzāk ka nē. Par citām vietām šobrīd es nevarēšu atbildēt. Varam par to runāt kādā no nākamajām sanāksmēm, kad būs kartējumu un dati un zināmas katras vietas aizsardzības vajadzības.

K. Vilciņa noslēdz sanāksmi, pateicoties klātesošajiem par aktīvajām diskusijām.

Sanāksme beidzas: 18:00

Sanāksmes vadītāja: K. Vilciņa

Protokolēja: N. Rustanoviča

**Rīkojums par dabas lieguma "Ziemepe" dabas aizsardzības plāna
izstrādes uzraudzības grupas izveidi un tā grozījumi**

Dabas aizsardzības pārvalde

Baznīcas iela 7, Sigulda, LV-2150, tālr. 67509545, fakss 67509544, e-pasts daba@daba.gov.lv, www.daba.gov.lv

Siguldā

RĪKOJUMS

2015. gada 24. maijā

Nr. 17.14/16/2015 -

***Par dabas lieguma „Ziemepe” dabas aizsardzības
plāna izstrādes uzraudzības grupu***

Lai nodrošinātu dabas lieguma „Ziemepe” dabas aizsardzības plāna izstrādi atbilstoši Ministru kabineta 2007. gada 9. oktobra noteikumiem Nr. 686 „Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību”, izveidoju dabas lieguma „Ziemepe” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu šādā sastāvā:

1. Kristīne Vilciņa, Dabas aizsardzības pārvaldes Nodrošinājuma un finanšu departamenta Projektu nodaļas projekta “Latvijas īpaši aizsargājamo dabas teritoriju integrācija teritorijas plānojumā” dabas aizsardzības plānošanas un uzraudzības eksperte;
2. Jānis Vitrupe, Pāvilostas novada pašvaldības Vērgales pagasta pārvaldes vadītājs;
3. Andris Janevics, Valsts vides dienesta Liepājas reģionālās vides pārvaldes valsts vides inspektors;
4. Gunta Kazeka, Lauku atbalsta dienesta Dienvidkurzemes reģionālās lauksaimniecības pārvaldes Kontroles un uzraudzības daļas vecākā inspektore;
5. Monika Jansone, Valsts meža dienesta Dienvidkurzemes virsmežniecības inženiere vides aizsardzības jautājumos;
6. Solvita Reine, AS “Latvijas Valsts meži” Dienvidkurzemes mežsaimniecības vides plānošanas speciāliste;
7. Līga Jirjēna, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas Lielo un stratēģiski nozīmīgo investīciju projektu koordinācijas padomes sekretariāta vadītāja;
8. Viesturs Ķerus, Latvijas Ornitoloģijas biedrības valdes priekšsēdētājs;
9. Edmunds Kance, Vides aizsardzības kluba domes loceklis;
10. Inta Kulberga, zemes īpašnieku pārstāve, nekustamais īpašums “Jaunrudes meņģi”.

Generāldirektore

Sandra Bērziņa

Vilciņa 26554868

Dabas aizsardzības pārvalde

Baznīcas iela 7, Sigulda, LV-2150, tālr. 67509545, fakss 67509544, e-pasts daba@daba.gov.lv, www.daba.gov.lv

Siguldā

RĪKOJUMS

2016. gada 28. janvārī

Nr. 1.17.14/2/2016-F

Par izmaiņām dabas aizsardzības plānu izstrādes uzraudzības grupu sastāvā

Lai nodrošinātu dabas aizsardzības plānu izstrādi atbilstoši Ministru kabineta 2007. gada 9. oktobra noteikumiem Nr. 686 „Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību” un atbilstoši Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras 2016. gada 26. janvāra vēstulei Nr. 1.1-15/217 (Dabas aizsardzības pārvaldē reģistrētai ar Nr. 1.17.14/7/2016-S), izdaru Dabas aizsardzības pārvaldes rīkojumus par dabas aizsardzības plānu izstrādes uzraudzības grupu sastāvu šādus grozījumus:

1. 2014. gada 30. decembra rīkojuma Nr. 1.1/46/2014-P “Par aizsargājamo ainavu apvidus “Augšzeme” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 8. punktu izteikt šādi: “8. Dace Dumbere-Bregže, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītāja”.
2. 2014. gada 30. decembra rīkojuma Nr. 1.1/47/2014-P “Par dabas lieguma “Pilskalnes Siguldiņa” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 5. punktu izteikt šādi: “5. Dace Dumbere-Bregže, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītāja”.
3. 2014. gada 30. decembra rīkojuma Nr. 1.1/44/2014-P “Par dabas lieguma “Ances purvi un meži” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 8. punktu izteikt šādi: “8. Dace Dumbere-Bregže, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītāja”.
4. 2014. gada 30. decembra rīkojuma Nr. 1.1/45/2014-P “Par aizsargājamo ainavu apvidus “Vecpiebalga” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 6. punktu izteikt šādi: “6. Dace Dumbere-Bregže, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītāja”.
5. 2015. gada 5. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/10/2015-P “Par dabas parka “Abavas senleja” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 12. punktu izteikt šādi:

- “12. Kārlis Hofmanis, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītājs”.
6. 2015. gada 5. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/8/2015-P “Par dabas lieguma “Maņģenes meži” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 7. punktu izteikt šādi: “7. Kārlis Hofmanis, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītājs”.
 7. 2015. gada 5. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/7/2015-P “Par dabas lieguma “Nagļu un Ansiņu purvs” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 7. punktu izteikt šādi: “7. Kārlis Hofmanis, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītājs”.
 8. 2015. gada 5. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/6/2015-P “Par dabas lieguma “Pluču tīrelis” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 7. punktu izteikt šādi: “7. Kārlis Hofmanis, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītājs”.
 9. 2015. gada 5. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/9/2015-P “Par dabas lieguma “Druviņu tīrelis” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 7. punktu izteikt šādi: “7. Kārlis Hofmanis, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītājs”.
 10. 2015. gada 20. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/11/2015-P “Par aizsargājamo ainavu apvidus “Veclaicene” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 7. punktu izteikt šādi: “7. Kārlis Hofmanis, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītājs”.
 11. 2015. gada 20. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/12/2015-P “Par dabas lieguma “Jaunanna” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 7. punktu izteikt šādi: “7. Kārlis Hofmanis, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītājs”.
 12. 2015. gada 20. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/13/2015-P “Par dabas lieguma “Zvārde” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 8. punktu izteikt šādi: “8. Kārlis Hofmanis, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītājs”.
 13. 2015. gada 20. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/14/2015-P “Par dabas lieguma “Ukru gārša” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 8. punktu izteikt šādi: “8. Dace Dumbere-Bregže, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītāja”.
 14. 2015. gada 27. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/17/2015-P “Par dabas parka “Bernāti” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 7. punktu izteikt šādi: “7. Dace Dumbere-Bregže, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītāja”.
 15. 2015. gada 27. maija rīkojuma Nr. 1.17.14/16/2015-P “Par dabas lieguma “Ziemupe” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 7. punktu izteikt šādi: “7. Dace Dumbere-Bregže, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītāja”.
 16. 2013. gada 11. jūlija rīkojumā Nr. 1.1/20/2013-P „Par dabas lieguma "Silabebru ezers" dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu” 6. punktu izteikt šādi:

27. 2015. gada 27. augusta rīkojumā Nr. 1.1/50/2015-P „Par dabas lieguma "Rušonu ezera salas" dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas izveidošanu" 3. punktu izteikt šādi: "3. Dace Dumbere-Bregže, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļas projektu vadītāja".

Ģenerāldirektore

Sandra Bērziņa

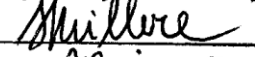
Vilciņa 26554868

Projekta Nr. 4.3 - 24 / NFI / INP - 003

"Integrētie plānojumi" vadītāja

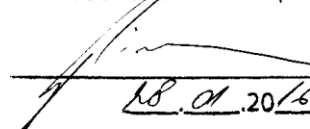
S. Millere

2016. gada

28. janvārī

SASKAŅOTS

Dabas aizsardzības pārvalde

 A. Pikšens
28.01.2016.

1.3. pielikums.

Dabas lieguma "Ziemupe" dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas 1. sanāksme

Sanāksme notiek Vērgales kultūras namā, 21.07.2015., plkst. 14:00

Sanāksmē piedalās:

Jānis Vitrupe, Vērgales pagasta pārvaldes vadītājs
Uldis Kristapsons, Pāvilosta novada domes priekšsēdētājs
Edmunds Kance, Vides aizsardzības klubs
Ruta Jaunzeme, Valsts meža dienesta Dienvidkurzemes virsmežniecība, Vērgales apgaitas mežzine
Solvita Reine, AS „Latvijas valsts meži” Dienvidkurzemes mežsaimniecība
Aldis Ozoliņš, zemnieku saimniecība „Brūģi”
Inta Kulberga, privātīpašnieku pārstāve
Anita Sprudzāne, Vērgales pagasta iedzīvotāja
Vizma Ģeģere, Pāvilstas novada pašvaldība
Daina Vītola, Ziemupes tautas nama vadītāja, Vides gide
Velga Freimane, Vērgales kultūras nama vadītāja
Viesturs Ķerus, Latvijas Ornitoloģijas biedrība
Ingrīda Klane, Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija
Edgars Bertrams, Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija
Daina Bojāre, Dabas aizsardzības pārvalde
Kristīne Vilciņa, Dabas aizsardzības pārvalde
Signe Millere, Dabas aizsardzības pārvalde
Baiba Strazdiņa, Latvijas Dabas fonds

Darba kārtība:

1. Informācija par plāna izstrādes gaitu, potenciālajiem apsaimniekošanas pasākumiem un zemju izmantošanas ierobežojumiem.
2. Diskusijas par teritorijas izmantošanas interesēm un vajadzībām.

Sanāksmes protokols:

K. Vilciņa atklāj uzraudzības grupas pirmo sanāksmi, iepazīstinot ar plānoto sanāksmes darba kārtību, un dod vārdu dabas lieguma "Ziemupe" dabas aizsardzības plāna izstrādes koordinatorei B. Strazdiņai.

B. Strazdiņa sniedz pārskatu par pirmajos plāna izstrādes mēnešos paveikto, kā arī informē par turpmākajiem plāna izstrādes darbiem un kopējo plāna izstrādes laika grafiku:

- ir pabeigta teritorijas ornitoloģiskā izpēte;
- daļēji veikta piekrastes, mežu un purvu biotopu izpēte (biotopu inventarizācijas darbus plānots pabeigt augusta beigās);
- teritorijas bezmugurkaulnieku sugu izpēte tiks veikta augustā;
- septembris, oktobris tiks veltīts teritorijas novērtējuma sagatavošanai, apsaimniekošanas pasākumu izstrādei un aizsardzības vajadzību noteikšanai;
- plāna pirmo redakciju plānots sagatavot oktobra sākumā, lai oktobra beigās to varētu izskatīt nākamajā plāna izstrādes uzraudzības grupas sanāksmē.

Turpinājumā B. Strazdiņa informē par sākotnējiem dabas lieguma „Ziemupe” teritorijas izvērtējuma rezultātiem.

- Teritorijā noris aktīvi krasta procesi un pēc ziemas un rudens vētrām noskalotās embrionālās kāpas jau ir atjaunojušās. Gan priekškāpas, gan embrionālās kāpas ir labā kvalitātē un, vismaz pēc pirmajiem teritorijas izpētes rezultātiem, šķiet, ka to kvalitātes uzlabošanai nekādi pasākumi netiks rekomendēti.
- Teritorija ir viena no svarīgākajām vietām pelēko kāpu aizsardzībai Latvijā, tomēr liela daļa no Ziemupes pelēkajām kāpām atrodas sliktā stāvoklī – tās ir aizaugušas vai apstādītas, turklāt salīdzinoši lielas pelēko kāpu platības ir aizaugušas ar krokaino rozi vai apstādītas ar kalnu priedēm. Ņemot vērā lieguma lomu šī biotopa saglabāšanā, pelēko kāpu atjaunošanai

turpmākos gadus būs jāvelta īpaša uzmanība. Izņēmums ir pelēkās kāpas lieguma dienvidu daļā, kuras pieguļ stāvkrastam. Ņemot vērā visnotaļ aktīvos krasta erozijas procesus, to atjaunošana plānā visdrīzāk netiks paredzēta.

U. Kristapsons: dabas aizsardzības plānā ir jāiekļauj teritorijas plānojumā norādītās pieejas un nobrauktuves līdz jūrai un jāparedz to uzturēšanas un atjaunošanas iespējas, lai pludmalē var nokļūt operatīvais transports un zvejnieki varētu nogādāt laivas līdz jūrai. Ar šo problēmu esam jau saskārušies Sakas pagastā, kur RVP nedeva atļauju vētru laikā noskaloto ceļu atjaunošanai, jo tur atrodas ģeoloģisks dabas piemineklis.

Izvēršas diskusija par ceļiem, kuri kādreiz veda līdz jūrai, bet šobrīd vairs nav izmantojami (piem., pie Žožām un Ķīciem). U. Kristapsons min, ka piebrauktuvei pie jūras jābūt arī Laikās, pie Matrožiem, pie Sunkuriem.

B. Strazdiņa: dabas aizsardzības plānā tiks ņemtas vērā teritorijas plānojumā norādītās pieejas un piebrauktuves. Ja tas ir nepieciešams, plānā varam iekļaut arī papildus nobrauktuves un paredzēt pasākumus, šo ceļu atjaunošanai pēc vētrām.

A. Ozoliņš: dabas aizsardzības plānā vajadzētu sniegt rekomendācijas, kuru ceļu atjaunošana būtu pieļaujama, un ar kādām metodēm ceļu atjaunošana būtu veicama.

E. Kance: dabas plānam ir tikai rekomendējoša nozīme. Ja plānā piebrauktuves un to atjaunošana netiks aprakstītas, tas nenozīmēs, ka operatīvais transports tās nevarēs izmantot. Ja plānā tās tiek iezīmētas, tad es ieteiktu konsultēties ar glābējiem un operatīvajiem dienestiem, lai plānā tiktu iekļautas tikai stratēģiski svarīgākās piekļuves vietas, nodrošinot, ka šīs vietas izmanto operatīvie dienesti un zvejnieki, bet tās nepārvēršas par vietām, kur atpūtnieki var piebraukt pie jūras.

Turpinās diskusija par ceļu izmantošanas problēmām – kā nodrošināt, lai tie būtu izmantojami operatīvajam transportam, bet neizmantojami bezceļu braucējiem, vai izbraukāšanas problēma aktualizējas vai nē un kādi ir izbraukāšanas iemesli, kā arī par stāvlaukumu un atpūtas vietu izveidošanas iespējām.

I. Klane: Infrastruktūras trūkums ir viena no būtiskākajām teritorijas apsaimniekošanas un aizsardzības problēmām. Publiski izmantojamu stāvlaukumu un atpūtas vietu ierīkošana atvieglotu arī inspektoru un policistu darbu.

A. Ozoliņš izsaka viedokli, ka plāna izstrādes ietvaros būtu jāpēta arī lieguma apmeklētāju plūsma, to ieradumi, skaitliskais sastāvs u.tml., jānorāda, kur būtu jāierīko papildus pieejas un piebraukšanas vietas, stāvlaukumi un atpūtas vietas.

B. Strazdiņa: Latvijas pludmaļu izmantošanas intensitāte šobrīd tiek pētīta piekrastes tematiskā plānojuma izstrādes ietvaros. Jādomā, ka tas ietvers arī šo vietu labiekārtojuma vērtējumu. Rezultāti būs pieejami augusta sākumā.

Turpinās diskusija par lieguma apmeklētāju skaitu. U. Kristapsons izsaka viedokli, ka kopš Sakas–Ziemupes ceļa rekonstrukcijas, ko veica pirms 4–5 gadiem, apmeklētāju skaits ir desmitkārtšojies, bet mežs un pludmale tiek izbraukāta mazāk nekā iepriekš. Informē, ka par apmeklētāju plūsmām var spriest pēc bākas apmeklētāju statistikas, kas ir pieejama pie bākas uzrauga. E. Kance izsaka viedokli, ka, lai mazinātu apmeklētāju skaitu pie upju grīvām, kur koncentrējas lielākās lieguma vērtības, būtu jāturpina Akmeņraga bākas apkārtnes labiekārtošana, bet daļu no apmeklētājiem būtu jānovirza uz Matrožiem, kas ir piemērota vieta labiekārtojuma ierīkošanai (viegli piebraucama (jau šobrīd kā pieeju jūrai to izmanto sērfoņāji). U. Kristapsons informē, ka tas ir pašvaldības īpašums, kuru pašvaldība plāno iznomāt uzņēmējiem, kuriem būtu interese šo vietu apsaimniekot.

B. Strazdiņa turpina informēt par plānotajiem apsaimniekošanas pasākumiem: starp vēlamajiem pelēko kāpu apsaimniekošanas pasākumiem plānā tiks minēti gan ar parastajām priedēm un kalnu priedēm apstādīto pelēko kāpu atjaunošana, gan krokaino rožu izplatības samazināšana. Līdz nākamajai sanāksmei tiks sagatavotas kartes, kurās būs norādītas pelēko kāpu atjaunošanas vietu un atjaunošanas metožu prioritātes. Piemērota šo biotopu atjaunošanas metode ir kontrolēta zemsedzes dedzināšana, taču ņemot vērā šī jautājuma jutību, plānā varētu tikt rekomendēta arī alternatīva metode – koku ciršana un augsnes laukumu atsegšana, dedzinot ciršanas atlieku kaudzes (pasākums sekmīgi īstenots pirms gada Užavas liegumā).

A. Ozoliņš: Ar kādu mērķi tas tiks darīts (no jauna veidotas pelēkās kāpas)?

D. Bojāre: Pašlaik lielā daļā teritorijas konstatētas zemas kvalitātes mežainas piejūras kāpas. Veicot biotopu apsaimniekošanas pasākumus, daļā no tām ir iespējams atjaunot citu aizsargājamu biotopu – pelēkās kāpas, kas Latvijā ir sastopams daudz retāk nekā mežainas piejūras kāpas, un, kuru aizsardzības vērtība ir daudz augstāka.

B. Strazdiņa turpina informēt par potenciālajiem apsaimniekošanas pasākumiem:

- biotopā "Veci vai dabiski boreālie meži" atsevišķās vietās būtu nepieciešams veikt veco koku atēnošanu, lauču paplašināšanu kritalu un sauso koku daudzuma palielināšanu. Uz nākamo sanākumi tiks sagatavotas kartes ar precīzi norādītām vietām, kur veicama biotopa kvalitātes uzlabošana;
- mežaudžu dažādošanu, veco koku atēnošanu, lauču paplašināšanu un kritalu, stumbeņu un sausokņu skaita palielināšanu daudzviet būtu jāveic arī mežainās piejūras kāpās. Līdz 60 gadus vecās audzēs kopšanu visdrīzāk varēs veikt kā līdz šim, vecākajās audzēs – ar ekspertu atzinumu veicot citu – biotopa atjaunošanas – cirti. Pasākumu aprakstos tiks iekļauti papildus ieteikumi, kas būtu jāņem vērā, lai kopšanas darbu rezultātā tiktu palielināta izkopto audžu bioloģiskā daudzveidība.
- Ap upēm ir sastopami aluviālie un staignāju meži, pašlaik šiem mežiem apsaimniekošana nav nepieciešama.
- Dabas lieguma austrumu daļā koncentrētas nelielas platības ar zemo purvu un slīkšņu biotopiem. Atsevišķās vietās novērojamas susināšanas pazīmes. Lai susināšanu nepastiprinātu, plānā tiks ierosināts nepieļaut ne lieguma teritorijā esošo, ne to norobežojošo, ne tam tuvumā esošo grāvju atjaunošanu. Tā kā šādu vietu hidroloģiskā sistēma ir sarežģīta, lai plānotu konkrētus purvu biotopu atjaunošanas pasākumus, būtu nepieciešama papildus hidroloģiskā izpēte, taču tā kā plāna izstrādes ietvaros to nav iespējams veikt (plāna izstrādei piešķirtajā budžetā šāda pozīcija netika paredzēta), tad plānā būs norādītas problemātiskās vietas, kuru hidroloģisko izpēti būtu nepieciešams veikt turpmākajos gados.
- Vietas, kurās sastopami grīņu meži un virsāju biotopi, tradicionāli tika apsaimniekotas ar dedzināšanu un ganišanu. Tā kā ganišanas iespēja Ziemeļpē ir mazticama, tad šos biotopus varētu turpināt uzturēt ar mežsaimnieciskām metodēm (koku retināšanu), vienīgi turpmāk daudz plašāk būtu jāregulē izmantotās kopšanas ciršu metodes (izmantotā tehnika, darbu veikšanas laiki u. tml.), jo liegumā ir redzami gan labi piemēri, kur pēc ciršanas darbiem daudzveidība un aizsargājamo augu sugu (piem., grīņu sārteņu) aizņemtā platība ir palielinājusies, gan slikti, kur ciršanas rezultātā tā ir samazinājusies (atstāti zari, kas veicina šo biotopu bagātināšanos, nepareizā laikā vedot ārā kokus, daudzviet treilēšanas ceļi ir pārvērušās par grāvjiem, kas veic šo biotopu susināšanu u. tml.).
- Dabas liegumā līdz šim konstatētas 28 aizsargājamas augu sugas, tostarp 16 īpaši aizsargājamas sugas un piecas mikroliegumu sugas. Pagaidām nekādi papildus apsaimniekošanas pasākumi to atradnēs netiek plānoti – to labvēlīgu stāvoklis tiks nodrošināts, nodrošinot labvēlīgu aizsardzības stāvokli to dzīvotnēm (biotopiem).
- Teritorijā konstatētas 92 putnu sugas, no kurām 29 ir aizsargājamas. Mikroliegumu sugām – meža balodim un bikšainajam apogam – nepieciešami melnās dzilnas kalti dobumi sausos kokos, kas nozīmē, ka nepieciešams pievērst pastiprinātu uzmanību vecās un atmirušās koksnes saglabāšanai un veidošanai. Sila cīrulim un stepes čipstei nepieciešamas atklātas lauces un smiltāji, kas varētu tikt nodrošināti atbilstoši apsaimniekojot pelēkās un mežainās piejūras kāpas. Dabas liegumā esošajos grīņu mežos ir konstatēti medņi, kas uzliek papildu pienākumu saglabāt šos mežus labā kvalitātē.

E. Bertrams jautā, vai teritorijā plānots izvietot informācijas stendus?

Klātesošie vienojas, ka pie lieguma robežām, pie Akmeņraga un, iespējams, citviet būtu nepieciešami papildus stendi, t.sk. ar informāciju par pieejām, piebrauktuvēm, kempingiem un atpūtas vietām.

U. Kristapsons ierosina, ka teritorijā būtu lietderīgi ierīkot putnu vērošanas infrastruktūru.

B. Strazdiņa sola šim jautājumam pievērsties un konsultēties ar teritorijas izpētē iesaistīto ornitologu par piemērotākajām vietām.

Turpinās diskusija par nelegālo būvniecību un ēkām ar strīdīgu juridisko statusu. U. Kristapsons informē, ka pašvaldība bija domājusi par šo ēku nojaukšanu, taču ņemot vērā sarēķinātās nojaukšanas izmaksas, tika nolemts to nedarīt. Klātesošie vienojas, ka turpmāk svarīgi nepieļaut šo ēku legalizēšanu, radot precedentu un iespēju tām "apaugt" ar papildus ēkām.

Turpinās diskusija par pludmaļu izbraukāšanu un pārvietojamo ēku izvietojumu (pirts pie Sunkuriem (ārpus lieguma teritorijas)), par tās pievešanas ceļiem un pirts notekūdeņiem. Šobrīd pirts tiek vesta pa pludmali. Klātesošie vienojas, ka labāks risinājums būtu, ja pie Sunkuriem varētu ierīkot papildus

piebraukšanas vietu jūrai. Tādejādi tiktu mazināta kāpu izbraukāšana un daļa no lieguma apmeklētāju plūsmas novirzīta uz ārpus lieguma teritoriju.

V. Ķerus jautā, kāda ir situācija ar zvēru barotavu izvietojumu lieguma teritorijā?

B. Strazdiņa atbild, ka vēsturiski šajā teritorijā ir bijušas vairākas zvēru barotavas. Jaunu barotavu izvietošana nav pieļaujama, daļa no vecajām barotavām netiek izmantotas. No ekspertiem ir saņemta informācija, ka atsevišķas barotavas, iespējams, vēl tiek izmantotas, bet tas vēl ir jāprecizē.

V. Ķerus vaicā, vai ir indikācijas no Ministrijas par individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu izstrādi?

K. Vilciņa atbild, ka projekta ietvaros šāda aktivitāte netiks veikta (to nevar paspēt izdarīt projekta darbības laikā), bet ir uzsāktas sarunas ar Ministrijas pārstāvjiem par šādu noteikumu izstrādi, t.i., ir plānots Ministrijas darbiniekus plānu izstrādes noslēgumā iesaistīt plānu izstrādes uzraudzības procesā, lai plāna izstrādes ietvaros sagatavotie individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu projekti būtu iespējami kvalitatīvāki.

A. Ozoliņš rosina lieguma mežu apsaimniekošanu pakārtot dabas aizsardzības, ne koksnes ieguves interesēm, kā to nosaka pašreizējā likumdošana un pieejamie atbalsta veidi.

B. Strazdiņa atbild, ka apsaimniekošanas pasākumus tiks iekļautas rekomendācijas ieteikto apsaimniekošanas pasākumu veikšanai, taču šobrīd, kamēr atbalsts netiek maksāts par katras saimniecības meža apsaimniekošanas plānu ieviešanu, kā tas ir daudzās citās Eiropas valstīs, ar plāna līdzekļiem nav iespējams korigēt lauku attīstības plānā noteiktos atbalsta veidus.

K. Vilciņa noslēdz sanāksmi, pateicoties klātesošajiem par aktīvajām diskusijām, un informējot, ka nākamā dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas sanāksme varētu notikt oktobrī.

Sanāksme beidzas: 16:00

Sanāksmes vadītāja: K. Vilciņa

Protokolēja: B. Strazdiņa

1.4. pielikums.

Dabas lieguma "Ziemeupe" dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas 2. sanāksme

Sanāksme notiek Pāvilstas novada domē, 13.11.2015., plkst. 11.15

Sanāksmē piedalās:

Uldis Kristapsons, Pāvilsta novada domes priekšsēdētājs
Alfrēds Magone, Pāvilstas novada pašvaldība
Edmunds Kance, Vides aizsardzības klubs
Monika Jansone, Valsts meža dienesta Dienvidkurzemes virsmežniecība
Ingrīda Klane, Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija
Andris Maisiņš, Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija
Gunta Kazeka, Lauku atbalsta dienesta Dienvidkurzemes reģionālā lauksaimniecības pārvalde
Armands Milzarājs, AS "Latvijas valsts meži" Dienvidkurzemes mežsaimniecība
Solvita Reine, AS "Latvijas valsts meži" Dienvidkurzemes mežsaimniecība
Andris Janevics, Liepājas reģionālā vides pārvalde
Kristīne Vilciņa, Dabas aizsardzības pārvalde
Valdis Pilāts, Dabas aizsardzības pārvalde
Baiba Strazdiņa, Latvijas Dabas fonds
Marta Baumanē, Latvijas Dabas fonds

Darba kārtība:

1. Informācija par dabas lieguma "Ziemeupe" dabas aizsardzības plāna izstrādes gaitu un galvenajiem sugu un biotopu apsaimniekošanas pasākumiem.
2. Diskusija par nepieciešamajiem apsaimniekošanas pasākumiem.

1. Informācija par dabas lieguma "Ziemeupe" dabas aizsardzības plāna izstrādes gaitu un galvenajiem sugu un biotopu apsaimniekošanas pasākumiem.

B. Strazdiņa informē par dabas aizsardzības plāna izstrādes gaitu:

- Dabas lieguma "Ziemeupe" (turpmāk - Liegums) kartēšana ir pabeigta, bet daļa datu vēl nav sagatavoti karšu veidā. Kopumā eksperti Lieguma teritorijā konstatējuši 50 retas un aizsargājamas vaskulāro augu, septiņas bezmugurkaulnieku un 29 putnu sugas.
- Liegumā atrodas viena no Latvijas lielākajām māršilu zilenīša populācijām. Teritorijas ziemeļu daļā tiek veikts ikgadējs šīs sugas monitorings. Suga apdzīvo atklātas pelēkās kāpas, tādēļ, lai saglabātu šo populāciju esošajā daudzumā, nepieciešama samazināt pelēko kāpu aizaugumu ar priedēm. Prioritāri apsaimniekošanas pasākumi jāveic dabas lieguma ziemeļu daļā. Lieguma priežu mežos konstatēta lielā krāšņvabole un priežu sveķotājkoksngrauzis. Abas sugas apdzīvo vecas, saules apspīdētas priedes, tādēļ kā viens no plānotajiem apsaimniekošanas pasākumiem ir vecu priežu atēnošana.
- Teritorijā konstatētās retās un aizsargājamās putnu sugas lielākoties saistītas ar veciem boreāliem mežiem, tostarp arī melnā dzilna, bikšainais apogs un meža balodis, kam nepieciešama vecu priežu audžu saglabāšana. Liegumā novērots medņu riests, bet konkrēts riesta lieluma novērtējums pagaidām vēl nav veikts. Lai saglabātu medņu populāciju, nepieciešams saglabāt bioloģiski vecas mežaudzes un aizliegt jebkādu mežsaimniecisko darbību no marta līdz augustam. Savukārt mežirbei nepieciešama mežaudžu dabiskošana un plēsēju skaita samazināšana. Piekrastē sastopams sila cīrulis, kas apdzīvo atklātas pelēkās kāpas un lauces, kā arī stepes čipste, kuras izplatība ir saistīta ar smiltājiem, tādēļ nepieciešama smilšainu platību saglabāšana.
- Kopumā dabas liegumā sastopami 15 Eiropas Savienības nozīmes aizsargājami biotopi. Salīdzinot ar Natura 2000 sugu un biotopu monitoringa īstenošana vajadzībām veikto biotopu kartējumu, kopējā aizsargājamo biotopu platība ir samazinājusies, jo kartēšanas metodikā ir ieviestas izmaiņas.
- Embrionālo kāpu, priekškāpu un stāvkrasta aizsardzības nodrošināšanai nepieciešams saglabāt dabisko procesu norisi, bet lai samazinātu antropogēno ietekmi, plānā ir norādītas vietas, kur būtu jāuzstāda laipas un vietas, kur jānostiprina nobrauktuves, lai mazinātu esošo ceļu trašu

paplašināšanu. Pie Akmeņraga bākas, lai mazinātu krasta eroziju, nepieciešams ierīkot sētiņas, žodziņus un papildināt tos ar kāpu graudzāļu stādījumiem. Pelēkajās kāpās jāsamazina krokainās rozes un kalna priedes izplatība.

- Mežainās piejūras kāpās jāsamazina eitrofikācija (veicot kontrolēto dedzināšanu jāsamazina trūdu, sūnu un nobiru slāņa biežums) un jāveic mežaudžu dabiskošana, bet vietām – jānodrošina neiejaukšanās. Arī aptuveni 80 ha lielā boreālo mežu platībā apsaimniekošanas pasākumi nav nepieciešami, bet 20 ha ieteicams veikt biotopa kvalitātes uzlabošanu, atēnojot bioloģiski vecus kokus, kā arī veidojot sausokņus, kritālas un atsegtus smilšu laukumus.
- Dabas lieguma upēm nekādi apsaimniekošanas pasākumi šobrīd nav nepieciešami. Ap ūdenstecēm sastopami jauni staigāji un aluviāli meži, kuru kvalitāte pašlaik vērtējama kā vidēja. Lai uzlabotu šo mežu kvalitāti, nepieciešams nodrošināt neiejaukšanos.
- Lai saglabātu kaļķainus zāļu purvus un pārejas purvus un slīkšņas, ne liegumā, ne uz tā robežām nedrīkst veikt meliorācijas pasākumus un padziļināt jau esošos grāvjus. Nepieciešama padziļināta teritorijas hidroloģiskā izpēte. Ņemot vērā, ka kaļķaini zāļu purvi aizaug ar kokiem un krūmiem, šo biotopu būtu jāapsaimnieko pļaujot un izcērtot jauno skociņus.
- Slapjajos virsajos un grīņos to tradicionālā apsaimniekošana – ganišana – ir maz iespējama, tādēļ nepieciešams veikt kontrolētu dedzināšanu, kā arī kokaudzes retināšanu un veco priežu atēnošanu.
- Lieguma teritorijā plānots labiekārtot vairākas pieejas pie jūras, stāvvietas, atpūtas vietas, kā arī izveidot dabas taku pie viesu nama "Laikas", bet putnu vērošanas tornis varētu tikt uzstādīts pie Matrožiem.

2. Diskusija par nepieciešamajiem apsaimniekošanas pasākumiem

A. Maisiņš: nepieciešams ierīkot vairāk nobrauktuvju, jo pašlaik atpūtnieki izbraukā stigas un celiņus, lai piekļūtu jūrai. Pie "Žožām" būtu jāierīko stāvlaukums, teritorijā nepieciešami vismaz seši stāvlaukumi. Informē, ka vasarās Lieguma ziemeļu daļā ir ļoti daudz atpūtnieku.

U. Kristapsons uzskata, ka pie Akmeņraga bākas nepieciešams ierīkot kempingus, atpūtas vietas, kā arī aprīkot jau esošās stāvvietas.

B. Strazdiņa: Liel daļa no Akmeņraga teritorijas atrodas ārpus lieguma teritorijas, līdz ar to, kempingu ierīkošanu dabas lieguma statuss neietekmē.

A. Maisiņš atbild, ka dabas aizsardzības plānā jāiekļauj papildus atpūtas vietas, lai vēlāk, ja tiek nolemts, ka nepieciešamas papildus atpūtas vietas, to izveide nebūtu pretrunā ar plānu.

E. Kance piekrist, ka atpūtas vietas jāattīsta pie "Matrožiem" un Akmeņraga bākas. Dabas lieguma ziemeļu daļā, iespējams, vajadzētu iekārtot vairāk piebrauktuvju. Rudeņos ir novērots, ka Lieguma mežos ir daudz sēņotāju, kas savus auto atstāj uz jau tā šaurā ceļa, šo problēmu varētu atrisināt "kabatu" izveidošanu. Rudupes apkārtnē nepieciešams samazināt antropogēno slodzi, jo šajā teritorijas daļā sastopami vērtīgi biotopi, tūristu plūsmu jānovirza uz Akmeņragu. Vienu no stāvvietām varētu izveidot starp "Laikām" un Akmeņragu.

U. Kristapsons ierosina samazināt Lieguma teritoriju austrumu daļā, kur ir maz aizsargājamo biotopu.

B. Strazdiņa atbild, ka mazvērtīgie meži kalpo kā buferjosla, līdz ar to tie būtu jāsamazina. Jo īpaši, lai nepieļautu vērtīgākās lieguma daļas nosusināšanu (izslēdzot tās no lieguma, lai iegūt augstvērtīgāku koksni un uzlabotu koksnes izvešanas iespējas, tās vidrīzāk tiktu nosusinātas, kas savukārt negatīvi ietekmētu šī lieguma daļas biotopus.

E. Kance ierosina, ka mazāk vērtīgos mežus būtu nevis jāizslēdz no Lieguma, bet gan jāiekļauj dabas parka zonā, tādējādi ciršanas ierobežojumi nebūtu tik strikti kā lieguma zonā, bet būtu nepieciešams aizliegt meliorāciju.

S. Reine uzskata, ka šajā teritorijā grāvjus nedrīkst aizbērt, jo aizdambēsies apkārtējā meliorācijas sistēma.

B. Strazdiņa atbild, ka sākumā būtu nepieciešams veikt hidroloģisko novērtējumu.

E. Kance vaicā, cik vecas mežaudzes ir sastopamas Lieguma austrumu daļā?

B. Strazdiņa atbild, ka lielākoties tās ir 50 līdz 60 gadus vecas mežaudzes.

E. Kance ierosina šajos mežos atļaut izlases cirtes un atcelt krājas kopšanas vecuma ierobežojumu.

S. Reine vaicā, vai ir paredzēti kādi konkrēti apsaimniekošanas pasākumi, lai saglabātu medņu populāciju?

B. Strazdiņa atbild, ka ieteikumi par nepieciešamajiem apsaimniekošanas pasākumiem vēl tiek izstrādāti. Tā kā precīza riesta vieta nav noteikta (plāna izstrāde tika sākta martā, bet lieguma

ornitoloģiskā izpēte – aprīļa beigās, un brīdī, kad mednis tika konstatēts, precīzu tā rieta vietu vairs nebija iespējasm notiekt).

E. Kance vaicā, kur Lieguma teritorijā ir sastopama grīņu sārtene?

B. Strazdiņa atbild, ka grīņu sārtenes, kā arī purvmirtes koncentrētas teritorijas austrumu daļā.

E. Kance uzskata, ka Lieguma jūras robeža ir neprecīza un vaicā, vai pludmale ietilpst Lieguma teritorijā?

B. Strazdiņa atbild, ka pludmale ir iekļauta aizsargājamā teritorijā.

U. Kristapsons ierosina, ka dabas aizsardzības plānā būtu jāpiemin arī velociņa izveide, kas paredzēta teritorijas attīstības plānā. Velociņš ieplānots gar Akmeņraga ceļu.

A. Maisiņš iesaka velociņu veidot pa bijušā dzelzceļa uzbērumu.

U. Kristapsons atbild, ka šajā teritorijā ir daudz privātpašumu, būtu sarežģīti ar visiem vienoties par velociņa izbūvi.

B. Strazdiņa informēs ekspertus un vaicās viedokli par velociņa izveidi un tā segumu.

E. Kance vaicā, kāds ir plānotais velociņa platums?

U. Kristapsons atbild, ka divi metri. Iespējams, ka labākais risinājums būtu velociņu izveidot grāvja malā.

M.Jansone vaicā, vai ir izstrādāts Lieguma zonējums?

B. Strazdiņa atbild, ka par šo jautājumu vēl tiek diskutēts ar ekspertiem.

E. Kance iesaka boreālos mežus, kas atrodas pie Grīguļupes, iekļaut meža baloža mikroliegumā, jo pašlaik šis mikroliegums atrodas starp diviem tūrisma objektiem.

B. Strazdiņa noslēdz sanāksmi un pasakās uzraudzības grupas pārstāvjiem par dalību diskusijā.

Sanāksmē beidzas plkst. 12.30.

Sanāksmes vadītāja K. Vilciņa

Protokolētāja M.Baumane

Dabas lieguma "Ziemepe" dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas 3. sanāksme

Sanāksme notiek Pāvilostas novada domē, 08.03.2015., plkst. 14:00

Sanāksmē piedalās:

Andris Zaļkalns, Pāvilostas novada domes priekšsēdētāja vietnieks
Vizma Ģēģere, Pāvilostas novada domes projektu koordinatore
Dace Gūtmane, A/S „Latvijas Valsts meži”, Dienvidkurzemes mežsaimniecība
Armands Milzarājs, A/S „Latvijas Valsts meži”, Dienvidkurzemes mežsaimniecība
Ruta Jaunzeme, A/S „Latvijas Valsts meži”, Dienvidkurzemes mežsaimniecība
Andrejs Vezjuks, SIA „Egļu mežniecība”
Aldis Ozoliņš, privātīpašums „Bruči”
Edgars Bertrams, Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija
Ingrīda Klane, Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija
Monika Jansone, Valsts meža dienesta Dienvidkurzemes virsmežniecība
Roberts Bērziņš, Valsts vides dienesta Liepājas reģionālās vides pārvalde
Daina Bojāre, Dabas aizsardzības pārvalde
Kristīne Vilciņa, Dabas aizsardzības pārvalde
Baiba Strazdiņa, Latvijas Dabas fonds
Marta Baumannē, Latvijas Dabas fonds

Darba kārtība:

1. Apsaimniekošanas pasākumi;
2. Zonējuma izmaiņu priekšlikumi;
3. Individuālo aizsardzības un uzraudzības noteikumu grozījumi;
4. Sabiedriskā apspriešana.

Sanāksmes protokols:

Dabas aizsardzības pārvaldes (turpmāk – DAP) pārstāve K.Vilciņa atklāj dabas lieguma „Ziemepe” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas trešo sanākumu un dod vārdu plāna izstrādes koordinatorei B. Strazdiņai.

B.Strazdiņa iepazīstina ar dabas lieguma dabas aizsardzības plāna pirmo redakciju, izvirzītajiem mērķiem un to īstenošanas pasākumiem. Tiek pārrunāti A grupas mērķi, kas paredz administratīvo jautājumu sakārtošanu – individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu izstrāde, dabas lieguma aizsardzībai nepieciešamo nosacījumu iekļaušana Pāvilostas novada teritorijas plānojumā un dabas lieguma paplašināšanas iespēju izvērtēšana.

Galvenie ieteikumi, kas attiecas uz papildinājumiem novada teritorijas plānojumā, attiecas uz pieeju un piebrauktuvju jautājuma sakārtošanu, sīkaku zemes īpašumu dalīšanu M3 teritorijā pret Akmeņraga bāku, vēja parka izbūvi LR-9 teritorijā un meliorācijas atjaunošanu lieguma mežaudzēs. Izvērtējot teritorijai piegulošās platības, kas bija viens plāna izstrādes uzdevumiem, augsta dabas aizsardzības vērtība konstatēta piekrastei no lieguma Z robežas līdz Pāvilostai, kur vietām saglabājušās labas kvalitātes mežainas piejūras kāpas, veci vai dabiski boreālie meži, priekškāpas un plašas embrionālās kāpas, kurās konstatēta nozīmīga Lēzela vīrceles atradne. Mežainas piejūras kāpas sastopamas arī izvērtējamajā teritorijā pie Laikām un Akmeņraga Z. Apskatīto teritoriju izvērtējums Dabas aizsardzības pārvaldei tiks iesniegts atsevišķā atskaitē, pirms tam apzinot īpašnieku viedokli. Pašlaik lielu daļu no šiem biotopiem un dzīvotnēm aizsargā aizsargjoslu likums, bet, ja zemju īpašnieki atbalstītu priekšlikumu paplašināt lieguma teritoriju, pēc lieguma paplašināšanas tiem būtu iespējams saņemt ikgadējās kompensācijas par mežsaimnieciskās darbības ierobežojumiem.

K.Vilciņa piebilst, ka, ja īpašums atrodas aizsargjoslā, aprobežojumi ir līdzīgi kā dabas liegumā esošajiem īpašumiem, tomēr šajā gadījumā kompensācijas nav paredzētas.

B. Strazdiņa turpina iepazīstināt ar A.2. mērķa „Dabas aizsardzības plāna realizēšanas sekmēšana un dabas lieguma pārraudzības nodrošināšana” un C grupas „Sabiedrības informēšana un izglītošana” pasākumiem. Sīkāk tiek pārrunāti D grupas pasākumi, kuri paredz teritorijas labiekārtošanu, kā arī

tūrisma attīstības un rekreācijas iespēju nodrošināšanu. Šo pasākumu ietvaros plānots saglabāt un uzturēt jau esošo infrastruktūru un sakārtojot pieejas un piebraukšanas jautājumus. Šobrīd dabas liegumā un tā apkārtnē ir trīs oficiālās piebraukšanas vietas – pie Akmeņraga, Laikām un Ziemupes kempinga, bet nākotnē, attīstot Matrožu teritoriju, papildus piebrauktuvi būtu jāplāno arī šajā vietā. Tāpat papildus piebrauktuve nepieciešama pie lieguma Z robežas – Sunkuros. Visās minētajās vietās kāpu zonā nepieciešams nostiprināt ceļa segumu, lai kāpu zonā netiktu izbraukātas plašas joslas. Pašvaldības teritorijas plānojumā norādīts, ka oficiālās pieejas atrodas pie Žožām, Ķīču Orgas un Ziemupes kapiem, taču tās nav dabā iezīmētas un ne visas no tām ir izmantojamas. Plāna darbības laikā ir jāatrisina to izmantošanas jautājumi un jānodrošina iespēja to tuvumā novietot automašīnas. Papildus pieejas nākotnē varētu veidot pie šobrīd jau izmantotajām pieejām (Tenkšu grāvis, pie Griguļupes atpūtas vietas, pie Rudupes tilta), kā arī pie meža ceļiem VAS īpašumā.

A.Zaļkalns vaicā par stāvvietu pie Laikām – vai šī stāvvietā būs brīvi pieejama visiem? Pašlaik tā ir paredzēta tikai Laiku viesiem un nav norādāma kā publiskā stāvvietā.

B.Strazdiņa atbild, ka informācijas stendos būtu jānorāda tikai pieejamās stāvvietas, saskaņojot ar to īpašniekiem.

V.Ģeģere piebilst, ka privātīpašnieki varētu būt pret šādu pieeju un piebrauktuvi labiekārtošanu, jo palielinātos apmeklētāju plūsma, kas dodas cauri īpašumam. Pašvaldībai pieder tikai neliels skaits pieeju un piebrauktuvi. Matrožus pašlaik nevajadzētu norādīt kā piekļuves vietu, jo teritorija nav sakārtota.

B.Strazdiņa atbild, ka plānā norādītās piebrauktuves pie jūras nav paredzētas atpūtniekiem. Pasākums nepieciešams, lai pieeju pie jūras nodrošinātu zvejniekiem, teritorijas apsaimniekotājiem un glābējiem, un, lai nodrošinātu iespēju nepieciešamības gadījumā veikt to seguma uzlabošanu vai to atjaunošanu, ja vētru laikā to ceļā ir izveidojusies stāva kāple. Informācijas stendos, bukletos u.tml. info. materiālos ir jānorāda tikai tās piebraukšanas vietas, pie kurām ir labiekārtoti stāvlaukumi vai ierīkotas stāvvietas. Piemēram, arī Matrožu piebrauktuvi info materiālos norādīt tikai pēc vietas labiekārtošanas. Papildus stāvvietas ir nepieciešams izveidot, lai samazinātu teritorijas nesankcionētu izbraukāšanu, ko lielā mērā ietekmē fakts, ka ~20 km garajā posmā starp Ziemupi un Pāvilostu jūrai var piekļūt tikai 3 vietās. Tāpēc plānā ierosināts autoceļa Saka-Ziemupe malā veidot nelielas, brīvi pieejamas stāvvietas („kabatas” 5-6 automašīnu novietošanai), bet tiem, kuri vēlas piebraukt tuvāk pie jūras, piedāvāt iespēju automašīnas novietot maksas stāvvietās Ziemupē, Akmeņragā, pie Sunkuriem, bet nākotnē arī Matrožos.

D.Gūtmane vaicā, kas šīs stāvvietas uzturēs?

B.Strazdiņa atbild, ka Aizsargjoslu likumā noteikts, ka pieejas jautājumu sakārtošana ir pašvaldības kompetence.

V.Ģeģere pauž bažas, ka pašvaldībai trūkst resursu, lai apsaimniekotu papildus stāvvietas, jo pašlaik ir sarežģīti piesaistīt apsaimniekotājus jau esošajās stāvvietās.

B.Strazdiņa uzsver, ka plāns tiek veidots nākamajiem 15 gadiem. Visi paredzētie apsaimniekošanas pasākumi nav jāveic uzreiz, plānam ir tikai rekomendējoša nozīme.

D.Gūtmane uzskata, ka izveidojot jaunas takas LVM mežos, lieguma teritorijā pazemināsies ugunsdrošības līmenis.

A.Vezjuks: Vasarās dabas liegumā bieži izceļas ugunsgrēki.

K.Vilciņa: stāvvietas plānā var arī nenorādīt, taču apmeklētāju plūsma ir jāorganizē un jānodrošina piekļuve jūrai.

A.Ozoliņš: Vai plānā ir noteikts, cik liela apmeklētāju plūsma tiek plānota katrai pieejai un piebrauktuvei, kā arī cik liela stāvvietā var būt bez papildus iekārtojuma?

B.Strazdiņa: aptuvena stāvvietu ietilpība plānā ir minēta.

D.Gūtmane piebilst, ka, ja tiks palielināti esošie stāvlaukumi vai izveidoti jauni, palielināsies izmesto atkritumu daudzums, tas nozīmē papildus darbu LVM.

V.Ģeģere uzskata, ka arī pašvaldībai trūkst resursu, lai veiktu papildus apsaimniekošanas pasākumus.

K.Vilciņa: ja nav vēlmes veidot jaunas pieejas un stāvlaukumus, šo priekšlikumu no plāna var izslēgt. Bet, ja nākotnē radīsies vēlme izveidot šos stāvlaukumus, būs jāveic papildus procedūras un to izveidei būs ierobežotas iespējas piesaistīt, piem., ES līdzekļus.

A.Zaļkalns: ja plāns uzliek par pienākumu izveidot papildus stāvlaukumus, tad šāds pasākums nav nepieciešams.

B.Strazdiņa atbild, ka plānam ir tikai rekomendējoša funkcija.

V.Ģeģere atgādina, ka papildus piekļuves vietas nepieciešamas arī glābšanas dienestam.

R.Bērziņš uzskata, ka pieejas jūrai var neiekļaut plānā, bet papildus stāvvietas būtu jānorāda. Pauž atbalstu ierosinājumam brīvi pieejamas stāvvietas paredzēt ceļa malā. Norāda, ka tie ir nepieciešami arī sēņotājiem un ogotājiem.

Uzraudzības grupa vienojas, ka dabas plānā jānorāda potenciālās stāvvietas bet ne papildus pieejas pie jūras.

A.Ozoliņš norāda, ka pasākumi ir aprakstīti pārāk detalizēti, bet par maz ir izklāstīti stratēģiskie principi. Nav norādīts, kā tiks veikts darbs ar zemes īpašniekiem, kā arī cik lieli līdzekļi nepieciešami, lai dabas liegumu uzturētu. Plāna izstrādes laikā konstatētās problēmas būtu jānodod Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pārziņā. Nepieciešams arī konkrētāk iezīmēt, par kādiem līdzekļiem tiks veikti apsaimniekošanas pasākumi.

B.Strazdiņa piekrīt, ka stratēģiskās lietas varētu būt plašāk aprakstītas. Informē, ka iespējamie finanšu avoti plānā ir norādīti. Tā kā ikvienam pasākumam var būt vairāki īstenotāji un vairāki veidi, kā finansēt to ieviešanu, tad detālāk aprakstīt finanšu avotus visdrīzāk nav lietderīgi.

B. Strazdiņa turpina izklāstīt plānotos pasākumus: nobrauktuvju stiprināšana (teritorijas plānojumā norādītās un Matrožus, jo šajā vietā izbraukāta plaša kāpu josla par spīti iebraukšanas aizliegumam, un Matrožos uzstādīt putnu vērošanas torni.

D.Gūtmane uzskata, ka pie pasākuma putnu vērošanas torņa uzstādīšanai nepieciešams konkrēti norādīt, kur tornis tiks uzstādīts. Vai ar īpašniekiem par šo jautājumu ir runāts? LVM šādu torni neplāno būvēt.

B. Strazdiņa atbild, ka ar īpašniekiem nav runāts, bet iekļauts pēc Pāvilstas novada priekšsēdētāja ierosinājuma plānā norādīt piemērotākas torņa izbūves vietas.

B. Strazdiņa: Pašvaldības teritorijas plānošanas dokumentā norādīts, ka tiek plānota velo celiņa izbūve. Arī dabas aizsardzības plānā velo celiņš ir iekļauts. Velo celiņa izbūve veicama, ievērojot plāna 3.3. nodaļā aprakstītos ierobežojumus. Ņemot vērā, ka dabas liegumā atrodas vairākas degradētas teritorijas – pie Akmeņraga un Matrožos, kā viens no plānā paredzētajiem pasākumiem ir šo teritoriju sakopšana.

A.Ozoliņš: vai, lai samazinātu piesārņojumu ar svina akumulatoriem Akmeņraga apkārtnē, ir iespējams piesaistīt līdzekļus?

B. Strazdiņa atbild, ka var un piekrīt plānā iekļaut papildus pasākumu – bijušo armijas teritoriju izpētei.

B. Strazdiņa: pasākumi, kas saistīti ar teritorijas izpēti un monitoringu – lieguma A daļā nepieciešams īstenot pasākumus susināšanas ietekmju mazināšanai, bet, pirms tam ir jāveic detaļa hidroloģiskā izpēte. Tā kā plāna izstrāde tika uzsākta tikai martā, tad plāna izstrādes laikā vairs nebija iespējams veikt detaļu teritorijā konstatētā medņu riesta vietas izpēti. Teritorijas izpētē iesaistītie pētnieki ir apņēmušies teritorijas izpēti turpināt 2016.gadā, precizējot riesta platību un veidojot mikroliegumu riesta vietas aizsardzības nodrošināšanai. Teritorijā nepieciešams turpināt veikt arī aizsargājamo sugu un biotopu monitoringu, kā arī veikt tūrisma ietekmju, jūras krastu procesu un apsaimniekošanas pasākumu efektivitātes monitoringu.

B. Strazdiņa: Jūras stāvkraustu, embrionālo kāpu un priekškāpu izbradāšanas un izbraukāšanas mazināšanai noteikta gājēju laipu un kāpņu izveide, nobrauktuvju izveidošana, bet pie Akmeņraga veicama smilšu akumulācijas veicināšana ar zaru pinumu sētām.

A.Ozoliņš uzskata, ka smilšu aizturēšana ar zaru pinumu sētām sniedz minimālu efektu. Kārkli pie Akmeņraga ir ieaudzēti vairākkārt, bet šie stādījumi nesniedz plānoto rezultātu. Iesaka definēt šo kā eksperimentālu pasākumu.

B. Strazdiņa: Viena no būtiskākajām lieguma vērtībām ir pelēkās kāpas. To aizsardzības nodrošināšanai plānā ir norādītas vietas, kur jāveic strauji augošu priedīšu izciršana, krokainās rozes izplatības samazināšana, atklātu smilšu laukumu veidošana, priežu sējeņu „ravēšana”, kalna priežu stādījumu izciršana, pelēko kāpu un mežainu piejūras kāpu biotopu mozaikas veidošana un parasto priežu stādījumu izciršana.

A.Ozoliņš vaicā, vai ir iespējams piesaistīt finansējumu, ja šie pasākumi tiek veikti meža zemēs? Kā šīs darbības saskaņot ar Meža likumu?

M.Jansone: šādā gadījumā jāveic meža zemes kategorijas maiņa.

A.Ozoliņš: kāpēc veikt kategorijas maiņu, ja par meža zemēm var saņemt kompensācijas?

B.Strazdiņa atbild, ka arī par pelēkajām kāpām, ja tās tiek apļautas vai noganītas, var saņemt atbalsta maksājumus.

A.Ozoliņš uzskata, ka plānā šādi jautājumi būtu jārisina. Lai veiktu atmežošanu, ir jāiziet sarežģīta birokrātiska procedūra un jāzaudē kompensācija.

D.Bojāre piebilst, ka dabas lieguma individuālajos noteikumos ir paredzēta zemju transformācija, ja tiek veikta biotopu apsaimniekošana. Savukārt ja atmežošana nepieciešama biotopa atjaunošanai, tad atmežošanas procedūra ir vienkārša.

Tiek diskutēts par smiltāju zālāju noganīšanas iespējām.

B.Strazdiņa informē, ka šobrīd šie zālāji nekvalificējas kā ES aizsargājams biotops, bet tajos sastopamas retas un aizsargājamas sugas, piemēram, sīpoliņu gundega. Turklāt, atsākot ganīšanu, biotopa kvalitāte varētu strauji atjaunoties un pēc dažiem gadiem, iespējams, ka zālāji jau kvalificētos ES nozīmes zālāju biotopiem, par kuru apsaimniekošanu pieejami LAD administrētie atbalsta maksājumi.

A.Ozoliņš: Aizsargjoslu likums aizliedz žogu veidošanu.

B.Strazdiņa: Likums aizliedz žogus būvēt, savvaļas dzīvnieku turēšanai, bet neaizliedz ierīkot mājlopu ganību aplokus.

A.Ozoliņš uzskata atklāto platību apsaimniekošana un atjaunošana nav zemju īpašnieku interesēs.

B. Strazdiņa: Slapju virsāju, mitru starpkāpu ieplaku un zāļu purvu aizsardzības nodrošināšanai plānā paredzētas vietas, kur veikt strauji augošu priežu retināšanu un zāļu purvu eksperimentālu pļaušanu, bet pēc teritorijas hidroloģiskās izpētes ir jāveic susināšanas ietekmes mazināšana.

B. Strazdiņa: Lai uzlabotu dabas liegumā esošo mežu kvalitāti, vietām ir jāveic priežu jaunaudžu dabiskošana, lauksaimniecības zemēs ierīkoto priežu stādījumu dabiskošana, parastās egles pameža izciršana, kalna priežu stādījumu izciršana, dzeltenās kargānas izciršana, dabisko struktūras elementu palielināšana, bioloģiski veco koku atēnošana, susināšanas ietekmju mazināšana, zvēru barotavu likvidēšana, bet vietām – jānodrošina neiejaukšanās režīms.

A.Ozoliņš ierosina, ka jaunaudžu kopšana būtu jāveic pēc plāna, kas saskaņots ar dabas lieguma administrāciju. Jo pašlaik ir izveidojusies situācija īpašnieki ir ieinteresēti izaudzēt pēc iespējas vērtīgāku koksni, ko nocērt, kad mežs ir sasniedzis 59 gadu vecumu. Ja tiek maksāta kompensācija 120 eur/ha, vai nebūtu loģiski slēgt līgumu ar īpašnieku, ka jaunaudze tiek kopta mērķtiecīgi?

B.Strazdiņa skaidro, ka meža apsaimniekošana pēc meža apsaimniekošanas plāniem būtu ideālais risinājums, taču aktuālie kompensāciju izmaksas noteikumi šādu risinājumu neparedz.

A.Ozoliņš ierosina arī šo jautājumu iekļaut kā pasākumu.

D.Gūtmane norāda, ka pie apsaimniekošanas pasākuma strauji augošu priežu retināšana slapjajos virsajos nav norādīts, kad tas ir jāveic.

B.Strazdiņa atbild, ka šis pasākums jāveic ārpus putnu ligzdošanas laika. Apņemas pasākuma aprakstu precizēt.

A.Zaļkalns vaicā par dabas lieguma robežām – 2005.g., vienojoties trim īpašniekiem, neliela platība pie Akmeņraga bākas tika izņemta no lieguma teritorijas. Arī pie Laikām tika plānots veikt izmaiņas, bet robežu aprakstā tas neparādās. Šajā teritorijā atrodas vairāki atpūtas namiņi, lai nenonāktu konfliktā ar dabas aizsardzības interesēm, šī teritorija būtu jāizņem no dabas lieguma.

K.Vilciņa atbild, ka īpašums ir aizsargjoslā, ierobežojumi tiks noteikti jebkurā gadījumā.

Izvērsas diskusija par dabas lieguma robežu mainīšanu. Tiek nolemts kā atsevišķu pasākumu iekļaut dabas lieguma robežu precizēšanu.

D.Gūtmane: plānā minēta arī Aužuļu liepa, kas ir iznīkusī.

V.Ģēgere: liepa ir izdzinusi jaunas atvases, līdz ar to, atbilstoši aktuālajai likumdošanai, uzskatāms, ka tā vēl ir dzīva.

A.Zaļkalns piebilst, ka plāna tekstā minētā Dzintara taka, arī tā ir teju izzudusi.

B.Strazdiņa iepazīstina ar iespējamajiem zonējuma variantiem un katra varianta priekšrocībām:

1. dabas lieguma zonu un neitrālā zona armijas bāzu teritorijās;
2. regulējamā režīma zona Meža baloža mikroliegumā;
3. regulējamā režīma zona kvartālos, kur tiks veidots medņa mikroliegums;
4. dabas parka zona DA stūrī.

Diskusijas noslēgumā tiek nolemts, ka:

- visā lieguma teritorijā, izņemot bijušās armijas teritorijas un Bruču mājvietu, kur nav konstatēti ES nozīmes sugas vai biotopi, saglabājama dabas lieguma zona;

- *meža baloža mikroliegums tiek atstāts dabas lieguma zonā, savukārt medņa riesta aizsardzības nodrošināšanai, pēc robežu precizēšanas veidojams jauns mikroliegums;*
- *lieguma DA stūri atstāt dabas lieguma zonā, jo tas atvieglotu iespēju nākotnē organizēt teritorijas hidroloģijas izpēti un atjaunošanas darbus, bet zemju īpašniekiem dotu iespēju saņemt lielākas kompensācijas, kas ņemot vērā, ka konkrētās vietas mežaudžu bonitāte ir zema, zemju īpašniekiem ilgtermiņā varētu būt izdevīgāk.*
- *Viesu namu „Laikas” un teritoriju ap Akmeņragu, kur nav konstatēti biotopi, iekļaut neitrālajā zonā.*

A.Vezjuks: Vai plānots mainīt atļautos ciršanas veidus?

B.Strazdiņa norāda, ka nemainot zonējumu, teritorijā saglabātos spēkā esošie mežsaimnieciskās darbības ierobežojumi.

D.Gūtmane rosina atļaut kopšanas cirti veikt līdz 70 gadiem.

Diskusijas laikā tiek nolemts noteikt kopšanas cirti līdz 70 gadiem.

B.Strazdiņa iepazīstina ar ierosinātajām izmaiņām individuālajos noteikumos.

D.Gūtmane: Vai individuālo noteikumu 11.1. punkts par nobraukšanu no ceļiem attiecas uz apsaimniekotājiem?

B.Strazdiņa: aizliegums nobraukt no ceļiem neattiecas uz zemju apsaimniekotājiem.

A.Ozoliņš: 11.3. punkts par kūlas dedzināšanu ir lieks, jo šīs darbības nekur nav atļautas. Tā vietā būtu jāizveido sadaļa ar punktiem, kas ir atļauti.

B.Strazdiņa atbild, ka punkts nepieciešams, lai varētu īstenot kontrolētās dedzināšanas pasākumus biotopu atjaunošanai.

A.Vezjuks: Vai punkts 11.5. par purvu, mitru starpkāpu ieplaku un mežaudžu susināšanu, atļauj esošo grāvju tīrīšanu?

B.Strazdiņa atbild, ka nē, šis punkts neaizliedz esošu grāvju tīrīšanu. Tas aizliedz to padziļināšanu un pārrakšanu.

R.Bērziņš: kāds pamatojums punktā 9.4 ir iekļaut torņus?

B.Strazdiņa skaidro, ka papildinājums iekļauts no ainaviskā viedokļa.

A.Ozoliņš iesaka lietot vārdu „būves”.

A.Zaļkalns jautā, cik aktuālas būtu velo sacensības dabas lieguma teritorijā?

B.Strazdiņa atbild, ka pašlaik tās nav atļautas sacensības un vaicā, vai ir vajadzība atļaut velo sacensības?

Uzraudzības grupa nolemj, ka 11.6. punktā atruna par velo sacensību rīkošanu nav nepieciešama.

A.Zaļkalns vaicā, cik aktuāli plānā ir iekļaut punktu par zivju migrācijas ceļu atjaunošanu?

B.Strazdiņa piekrīt, ka šis punkts nav aktuāls un ir dzēšams.

A.Ozoliņš uzskata, ka augošu koku atzarošanas aizliegums mežaudzēs nav pamatots.

B.Strazdiņa atbild, ka šis jautājums tiks pārrunāts ar attiecīgās jomas ekspertiem.

A.Vezjuks: kādēļ zvēru barotavas tiek uzskatītas par problēmu?

B.Strazdiņa atbild, ka barotavas piesaista meža cūkas, kas aizbaida medņus un rubeņus, un sīkos grauzējus, kas izēd uz zeme ligzdojošo putnu olas. Vietām barotavas ir ļoti intensīvi izmantota un apkārtējā teritorija ir uzrakta, bet to apkārtnē tiek izmainīta veģetācija – ieviešas nezāles un citas ne meža sugas.

Izvēršanās diskusija par barotavu novākšanu. Vienojas, ka nepieciešams noskaidrot, vai aizliegums attiecas arī uz sienu ruļļu izvietošanu.

K.Vilciņa vaicā, kad būtu iespējams rīkot sabiedrisko apspriešanu? Izskatītie labojumi jāiekļauj plānā un jāizsūta uzraudzības grupai.

Tiek nolemts, ka sabiedriskā apspriešana notiks Ziemupē 29. vai 30.03.

Sanāksme beidzas: 16:40

Sanāksmes vadītāja: K. Vilciņa

1.tabula. Papildus skaidrojumi par sanāksmes laikā ierosinātajiem grozījumiem un pēc konsultācijām ar plāna izstrādē iesaistītajiem ekspertiem pieņemtie lēmumi

Nr.	Ieteikuma iesniedzējs	Veicamās izmaiņas	Pieņemtais lēmums
Ierosinājumi labojumiem dabas plāna tekstā un pasākumu plānā			
1	A.Ozoliņš	Iekļaut pasākumu bijušo armijas bāzu piesārņojuma izpētei un sanācijai	Ņemts vērā.
2	A.Ozoliņš	Plānā nepieciešams plašāk aprakstīt plāna ieviešanas stratēģiskās lietas, t.sk., iekļaut ierosinājumu kompensācijas un atbalsta maksājumus maksāt pēc individuāliem saimniecību apsaimniekošanas plāniem, kas saskaņoti ar lieguma administrāciju un, ietver pasākumus dabas daudzveidības palielināšanai	Lieguma mežu apsaimniekošanu balstīt uz individuāliem meža īpašumu apsaimniekošanas plāniem būtu labākais lieguma mežu apsaimniekošanas risinājums, tomēr, jāņem vērā, ka šāds risinājums prasa papildus resursus, un tā kā valstij šobrīd nav līdzekļu šāda pasākuma īstenošanai, plānu izstrādes finansēšana visdrīzāk tiktu atstāta zemju īpašnieku ziņā. Līdz ar to, esošajā situācijā zaudētājs būtu zemju īpašnieks, jo citos daba liegumos kompensācijas būtu pieejamas arī neizstrādājot mežu apsaimniekošanas plānus. Līdz ar to, šis jautājums ir jārisina valstiskā līmenī, lai tuvāko gadu laikā nonāktu pie situācijas, kad kompensācijas maksājumi tiek izmaksāti uz individuālu meža apsaimniekošanas plānu pamata, savukārt agrovides maksājumi – pēc individuāliem Agrovides plāniem (Agrovides plānu izstrādes koncepcija pašlaik ir izstrādes stadijā. Plānots, ka šis jautājums šajā plānošanas periodā tiks sakārtots).
3	D.Gūtmane	Precizēt B.3.1. pasākumu, norādot pasākuma veikšanas laiku	Precizēts
4	R.Bērziņš	Precizēt punktu par telekomunikāciju torņu izbūvi	Precizēts
5	A.Zaļkalns	Neaizliegt velo sacensības	Kaut uzraudzības grupas sanāksmes laikā tika pieņemts lēmums velosacensību rīkošanas izņēmumu lieguma ind. aizs. un izm noteikumos neparedzēt, pēc konsultācijas ar plāna biotopu ekspertiem tika pieņemts lēmums velo sacensību rīkošanu lieguma teritorijā neaizliegt. Tā vietā pieļaut gan velo, gan orientēšanās sacensību rīkošanu pēc saskaņošanas ar DAP, tā kā atsevišķās lieguma vietās un laikos maza mēroga velo vai orientēšanās sacensību rīkošana būtu pieļaujama.
6	A.Zaļkalns	Dzēst punktu par zivju migrācijas ceļu atjaunošanu	Dzēsts
7	A.Ozoliņš	Dzēst koku atzarošanas aizliegumu.	Ind.not. punkts „atzarot augošus kokus mežaudzēs, izņemot koku atzarošanu skatupunktu ierīkošanai un uzturēšanai, elektropārvades un citu lineāro komunikāciju uzturēšanai, kā arī satiksmes drošībai uz ceļiem” saglabāts, jo koku atzarošanai dabas lieguma zonā nav pamata, tā kā koksnes ieguve galvenajā cirtē lieguma teritorijā nav paredzama.
8	A.Zaļkalns	Dabas lieguma robežu precizēšana un neitrālās zonas noteikšana viesu nama „Laikas” teritorijā.	Pārskatot dabas lieguma robežas aprakstu, secināts, ka viesu nams „Laikas” jau šobrīd atrodas ārpus lieguma robežas, t.i., robežas apraksts šai vietā nesakrīt ar dabas datu sistēmā OZOLS ietverto lieguma kontūru. Tā kā spēkā esošajā robežas aprakstā konstatētas

			vairākas neprecizitātes, dabas aizsardzības plānā iekļauts papildus pasākums – robežas apraksta precizēšana.
9	D.Gūtmane	Kopšanas cirti noteikt līdz 70 gadiem.	Ņemts vērā, bet noteiktas stingrākas prasības kopšanas ciršu veikšanai – mežainās piejūras kāpās 2180 noteikta prasība kopšanas ciršu laikā veikt audzes dažādošanu, bet 4010, 7160, 91E0*, 9080*, 9010* un 91D0* noteikts kopšanas ciršu aizliegums. Šajās mežaudzēs nepieciešamos apsaimniekošanas pasākumus paredzēts īstenot izmantojot Citu cirti biotopa kopšanai, jo katrā šo biotopu nogabalā nepieciešamais/pieļaujamais izcirsto koku apjoms un to novietojums ir atšķirīgs, t.i., ciršanas darbi jāpielāgo konkrētai situācijai.
10	A.Vezjuks	Pārformulēt punktu 12.10. par dzīvnieku piebarošanas laucēm un barotavām. Nepieciešams noskaidrot, vai ir atļauts izvietot siena ruļļus.	Precizēts. Paredzēts izņēmums dzīvnieku piebarošanai ar sienu laikā no 1.decembra līdz 1.martam, ja siens tiek novietots ~1m augstumā no zemes, un, ja barotava atrodas ārpus ES nozīmes biotopa. Pamatojums: arī siena ruļļu izlikšana mežā nav pieļaujama, jo jebkāda veida barotava piesaista ne tikai mērķsugu, šajā gadījumā staltbriedi, bet arī grauzējus, savukārt grauzēji piesaista plēsējus – caunas, lapsas utt., kā rezultātā barotavas vietā tiek izveidota mākslīga dzīvnieku koncentrācijas vieta, ap kuru noteiktā rādiusā, ko nosaka barotavas lielums un izmantotā barība, uz zemes ligzdojošie putni nevar sekmīgi izligzdot, vai arī postījumu risks ir būtiski lielāks kā identiskā vietā bez barotavas.

Tā kā VAK pārstāvis 08.03.2016. UG sanāsmē nevarēja piedalīties, līdz UG sanāksmei tika saņemti rakstiski ierosinājumi/komentāri no Vides aizsardzības kluba (VAK) (2.tabula).

2.tabula. Vides aizsardzības kluba (VAK) sniegtie ierosinājumi izmaiņām DA plāna UG laikā izskatītajai redakcijai

Nr.	Veicamās izmaiņas	Pieņemtais lēmums
Ierosinājumi labojumiem dabas plāna tekstā un pasākumu plānā		
1	Ja tiek veidots veloceļiņš paralēli autoceļam Ziemupe-Saka, jānosaka, ka nav pieļaujams veidot apgaismotu veloceļiņu, kā arī ka tā kopgarums nedrīkst pārsniegt autoceļa attiecīgā posma garumu lieguma robežās – respektīvi, veloceļiņš jāveido ceļam blakus un paralēli, neveidojot „kabatas” lieguma platībās, kas varētu mākslīgi palielināt antropogēno slodzi, bet varētu ceļa malās veidot blakus autostāvvietām arī velonovietnes, vēlams, ar videonovērošanas iespējām, lai tūristi varētu droši pieslēgt un atstāt savus velosipēdus, pa lieguma mežu un pludmali staigājot tikai kājām.	Ņemts vērā.
2	Autoceļam Ziemupe-Saka lieguma teritorijā posmā „Laiku pagrieziena – Sunkuru pagrieziena (lieguma robeža aiz Rudupes)” noteikt iebraukšanas maksas– caurlaižu režīmu. Tas nozīmētu, ka bez maksas ceļa posmu lietotu visi vietējie iedzīvotāji, arī Saraiķu un Ziemupes ciemu iedzīvotāji, kuriem ceļš ved cauri uz novada centru – Pāvilostu, bet tūristi maksātu 2-5 euro par vienreizēju vienas dienas iebraukšanu liegumā vai, piemēram, 5-10 euro par vienas nedēļas iebraukšanas caurlaidi	No dabas aizsardzības viedokļa, apmeklētāju plūsmas samazināšana, ko varētu panākt ar maksas ceļa ieviešanu ir vēlams, taču tā kā ierosinātais pasākums ietekmētu ne tikai lieguma teritorijas, bet arī tam piegulošo platību izmantošanu, lai pieņemtu lēmumu, par šāda pasākuma ieviešanu, ir jāiesaista plašāks Sakas un Vērgales pagastu iedzīvotāju loks. Līdz ar to, lēmums par maksas ceļa ieviešanu ir jāpieņem Pāvilstas novada teritorijas plānojuma

	(maksā iekasējama par automašīnu, nevis tajā esošiem pasažieriem, velosipēdiem iebraukšana un, protams, gājēju pārvietošanās – bez maksas). Daļa no caurlaides maksas varētu tikt novirzīta arī Akmeņraga bākas finansēšanai, tādējādi caurlaide varētu vienlaikus būt biļete bākas apmeklējumam. Mērķis caurlaidēm – samazināt autotransporta plūsmu, samazinot arī ar to saistīto negatīvo ietekmi un novērst strauju antropogēnās slodzes pieaugumu	aktualizācijas laikā.
3	Samazināt antropogēno slodzi Laiku apkaimē, nepieļaujot tūrisma taku virzīšanu uz plānoto regulējamā režīma zonu vai tās tiešu tuvumu, nosakot sezonā uzņemamo maksimālo tūristu, kā arī izvērtējot iespēju liegumā iekļaut visu Laiku platību, nosakot tai dabas parka vai neitrālā režīma zonas statusu.	Plānotā dabas taka neskar meža baloža mikroliegumu, līdz ar to, nav pamata noteikt tās ierīkošanas aizliegumu. Turklāt, meža balodis nav pret traucējumu jutīga suga, līdz ar to, nav sagaidāms, ka potenciālie dabas takas apmeklētāji apdraudēs meža baloža ligzdošanas sekmes. Iespēja paplašināt lieguma robežu tiks vērtēta A.1.3. pasākuma ietvaros, iesniedzot DAP lieguma robežas grozījumu nepieciešamības un iespēju pamatojumu. Tūristu skaita pieaugums „Laikās” varētu notikt gadījumā, ja „Laiku” teritorijā tiktu ierīkotas papildu gultasvietas, izbūvējot jaunas ēkas, taču to ierobežo fakts, ka liegumam piegulošās mežaudzes atbilst ES nozīmes biotopam „Mežainas piejūras kāpas”, un MK not. Nr. 30 „Kārtība, kādā VVD izdod tehniskos noteikumus paredzētajai darbībai”, kuri nosaka prasību darbības, kuras ietekmē ĪADT vai ML, saskaņot ar DAP. Līdz ar to, viesu nama attīstības ieceru gadījumā, to saskaņošanas laikā, tiks vērtēta arī plānoto darbību ietekme uz ĪADT.
4	Rudupes un Grīguļupes grīvu tuvumā Baltijas jūrā nosakāms sezonāls makšķerēšanas liegums (pavasaris, vasaras sākums), lai mazinātu antropogēno slodzi un uzlabotu piekrastes bridējputnu dzīves apstākļus.	No dabas aizsardzības viedokļa, teritorijas apmeklētāju skaita samazināšana lieguma teritorijā ir atbalstāma, tomēr, kā norādīja DAP pārstāvji, DAP nav resursu, lai nodrošinātu pilnīgu makšķerēšanas aizlieguma ievērošanas kontroli, līdz ar to, šāda ierobežojuma noteikšana visdrīzāk nesasnies tā mērķi. Tā vietā stingrāk jākontrolē meža izbraukāšanas jautājumi, jo meža ceļš līdz Rudupes grīvai nav definēts, kā piebrauktuve pie jūras.
Ierosinājumi zonējuma izmaiņām.		
5	Lieguma DA daļā neizdalīt dabas parka zonu, jo dabas lieguma statuss efektīvāk nodrošinās mežu aizsardzību pret tipveida mežsaimniecības darbību.	Ņemts vērā.
6	Paplašināt regulējamā režīma zonu pie Grīguļupes, tajā iekļaujot ne tikai esošo mikrolieguma teritoriju, bet arī piegulošos aizsargājamās mežu biotopus, priekškāpu un jūras piekrastes posmu gar Grīguļupes grīvu, tādējādi sekmējot antropogēnās slodzes mazināšanos gan mežu biotopos, gan putniem nozīmīgās platībās, tajā skaitā mēģinot nodrošināt iespēju priekškāpās ligzdot to specifiskajām putnu sugām, kuru ligzdošanu apgrūtina antropogēnās slodzes ietekme).	UG sanāksmes laikā, apspriežot iespējamās zonējuma variants, UG pieņēma lēmumu lieguma teritorijā regulējamā režīma zonu neizdalīt, bet īpaši aizsargājamām putnu sugām nepieciešamo papildu aizsardzību arī turpmāk nodrošināt ar mikroliegumu palīdzību. Pamatojums: nav pamata noteikt stingrākus izmantošanas noteikumus, kā tas ir nepieciešams esošo dabas vērtību aizsardzībai. Bridējputnu ligzdošana teritorijā nav konstatēta un nav garantijas, ka noteiktais ierobežojums būs pietiekams, lai panāktu šo sugu ligzdošanas atsākšanu. No dabas aizsardzības viedokļa, teritorijas apmeklētāju skaita
7	Veidot regulējama režīma zonu Rudupes grīvas apkaimē, iekļaujot upei piegulošās meža platības	

	un daļu no valsts meža 30.kvartāla.	samazināšana lieguma teritorijā būtu atbalstāma, taču, kā norādīja DAP pārstāvis, pat, ja minētais piekrastes posms tiktu iekļauts regulējamā režīma zonā, tas esošo situāciju būtiski neuzlabotu, jo DAP nav resursu, lai nodrošinātu pilnīgu pārvietošanās aizlieguma ievērošanu.
8	Regulējamā režīma zonu ieteicams veidot arī visur tur, kur vienlaidus koncentrējas pietiekami lielas labas-izcīlas kvalitātes dabisko meža biotopu (veci vai dabiski boreāli meži, purvaini meži, mežainas piejūtas kāpas) platības, kurās rekomendēts neiejaukšanās režīms vai nepieciešami minimāli zemas intensitātes biotopu apsaimniekošanas pasākumi, bet nav vēlams regulāra vai intensīva mežsaimnieciska darbība.	UG sanāksmes laikā, apspriežot iespējamās zonējuma variants, UG pieņēma lēmumu lieguma teritorijā regulējamā režīma zonu neizdalīt, tā kā dabas lieguma zonā noteiktie mežsaimnieciskās darbības ierobežojumi ir pietiekami bioloģiski vecu mežaudžu aizsardzībai, savukārt jaunākajās mežaudzēs ir nepieciešami pasākumi to bioloģiskās daudzveidības pieauguma veicināšanai. Mežaudzēs, kur ir pieļauta kopšanas cirte, intensīvas mežsaimnieciskās darbības ierobežojumu plānots nodrošināt, nosakot stingrākas prasības kopšanas ciršu veikšanai.

Pēc sanāksmes no UG dalībniekiem saņemtie priekšlikumi apkopoti 2.tabulā.

3. tabula. Kopsavilkums par ieteikumiem izmaiņām dabas lieguma "Ziemepe" dabas aizsardzības plāna 08.03.2016. redakcijā.

Nr.	Ieteikuma iesniedzējs	Veicamās izmaiņas	Pieņemtais lēmums
Ierosinājumi labojumiem dabas plāna tekstā un pasākumu plānā			
1	DAP	Akmeņraga bāka ir ārpus dabas lieguma teritorijas, nepieciešams veikt labojumus plāna 1.1.2. nodaļā.	Precizēts
2	DAP	Nav pievienots 6.2. pielikums.	Pievienots
3	DAP	Nepieciešams skaidrojums pasākumam "Novērsta medijamo dzīvnieku piebarošana"	Pievienots
4	DAP	Norādīt kartē vietas, kur paredzēts veikt pasākumu "Veikta degradēto vietu sakopšana"	6.2. pielikums precizēts
5	LVM	Plāna tekstā norādīt korektu AS "Latvijas Valsts meži" nosaukumu	Precizēts
6	LVM	Plāna nodaļā 1.4.4. veikt labojumu „Pateicoties Aizsargjoslu likumā un MK Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējo aizsardzības un izmantošanas noteikumos noteiktajiem ierobežojumiem, mežsaimnieciskās darbības dabas liegumā līdz 2013.gadam netika veiktas nelielos apjomos.”	Attiecīgas nodaļas apraksts precizēts
7	LVM	Plāna sadaļā „Īpaši aizsargājamo putnu sugu faunas raksturojums” precizēt tekstu par Putnu direktīvas I pielikuma sugām, jo šādā redakcijā ir saprotams, ka Putnu direktīvas I pielikumā ir tikai tekstā minētas sugas. DL Ziemepe nav konstatēts jūras ērglis <i>Haliaeetus albicilla</i> un nebūtu jāmin tekstā.	Precizēts. Jūras ērglis aprakstā minēts, jo tas minēts kā potenciāls ligzdotājs putniem nozīmīgajā vietā „Ziemepe”, taču kā norādīts plāna tekstā, ne 2004., ne 2015.gadā tā ligzdošana Lieguma teritorijā netika pierādīta.
8	LVM	Pasākums "Strauji augošo priežu retināšana, slapjiem virsājiem raksturīgo augu sugu saglabāšanai un grīņu mežiem raksturīgas skrajmeža ainavas atjaunošanai" koku ciršanas termiņu nepieciešams saglabāt tādu pašu kā individuālos noteikumos 15.marts - 31.jūlijs.	Precizēts uz 1.marts-31.jūlijs. Pamatojumu skat. Šīs tabulas 12. punktā.
9	LVM	Sagatavot meža nogabalu sarakstu, kuros jāveic biotopu apsaimniekošanas pasākumi un iekļaut to plānā.	Tiks sagatavots līdz nākamajai UG sanāksmei.
Ierosinājumi ind. not. grozījuma projekta precizējumiem.			

10	LVM	Labot individuālo AIN punktu „... ir saistīta ar šo zemju apsaimniekošanu (tajā skaitā medības), uzraudzību, glābšanas, ugunsdzēsības un meklēšanas darbu veikšanu vai valsts aizsardzības uzdevumu veikšanu”	Ņemts vērā
11	LVM	P audzēs, kopšanas vecumu paaugstināt līdz 70 gadiem, jo sausos priežu mežos nozīmīgas dabiskas struktūras rodas vidēji pēc 70 – 100 gadiem. Mežainas piejūras kāpas ir traucējumu atkarīgs biotops, kur mērens traucējums ir nepieciešams. Tāpat, īstenojot krājas kopšanas cirti, paralēli iespējama, monodominanto un vienveidīgo priežu audžu dažādošana – veicinot dažādvecuma kokaudzes veidošanos, veidojot atvērumus mērķa nogabalā, kā arī skraju audzi – kur rastos saules apspīdēti laukumi, kas nepieciešami biotopa attīstībai.	Ņemts vērā, bet noteiktas stingrākas prasības biotopa dažādošanas prasību ievērošanai priežu sausieņu mežos
12	DAP	Mežsaimnieciskās darbības aizliegumu noteikt laikā no 1.marta līdz 31.jūlijam. Pamatojums: dabas lieguma zonā ietvertas MK. not. Nr. 940. „Noteikumi par mikroliegumu izveidošanas un apsaimniekošanas kārtību, to aizsardzību, kā arī mikroliegumu un to buferzonu noteikšanu” minēto, mežos ligzdojošo īpaši aizsargājamo putnu sugu dzīvotnes.	Ņemts vērā
Ierosinājumi zonējuma izmaiņām.			
13	DAP	Neitrālā zonā iekļaut ceļu Ziemepe-Saka	Ņemts vērā

Pārskats par dabas lieguma "Ziemepe" sabiedrisko apspriešanu

Informācija par plāna sabiedrisko apspriešanu tika publicēta laikrakstā „Latvijas Vēstnesis”, „Kurzemes Vārds”, „Pāvilostas Novada Ziņas”, Pāvilostas novada, Latvijas Dabas fonda un Dabas aizsardzības pārvaldes mājas lapās.

2016. gada 15. marts, Nr. 52 (5624)

LATVIJAS VĒSTNESIS

LATVIJAS REPUBLIKAS OFICIĀLAIS IZDEVUMS

OP 2016/52.DA2

OFICIĀLIE PAZIŅOJUMI > DAŽĀDI SLUDINĀJUMI

Paziņojums

Ši gada 29. martā plkst. 15.30 Vērgales tautas namā notiks dabas lieguma "Ziemepe" dabas aizsardzības plāna sabiedriskās apspriešanas sanāksme, bet 30. martā plkst. 17.30 Nīcas kultūras nama skatītāju zālē - dabas parka "Bernāti" dabas aizsardzības plāna sabiedriskās apspriešanas sanāksme. Aicināti visi interesenti! Dabas liegums "Ziemepe" atrodas Pāvilostas novada Sakas un Vērgales pagastos, bet dabas parks "Bernāti" - Nīcas novada Nīcas pagastā. Ar izstrādāto plānu pirmajām redakcijām no 15. marta var iepazīties:

- 1) Ziemupes, Pāvilostas un Nīcas bibliotēkā;
- 2) Nīcas un Pāvilostas novada mājaslapā www.nica.lv un www.pavilosta.lv;
- 3) Latvijas Dabas fonda mājaslapā www.ldf.lv;
- 4) Dabas aizsardzības pārvaldes mājaslapā http://integralplan.daba.gov.lv/public/lat/dabas_aizsardzibas_plani/.

Plāna izstrādātājs pēc Dabas aizsardzības pārvaldes pasūtījuma ir nodibinājums Latvijas Dabas fonds (Vīlandes iela 3-7, Rīga, LV-1010, e-pasta adrese: ldf@ldf.lv, tālr. 67830999). Priekšlikumus un ierosinājumus plāna izstrādātājam var iesniegt sanāksmes laikā vai līdz 4. aprīlim, sūtot pa pastu vai e-pastu.

Pāvilostas Novada Ziņas

Nr. 3 (75)

www.pavilosta.lv

2016. gada MARTS

Pavasariņš sveiciens 8. martā Sieviešu dienā!

Sieviete

Sieviete — tu esi trausla puķe, kura mīlestības reibonis šūpo smaržīgos un siltos tumšos vīņos, galva mirzinojot zelta kromi.

Sieviete — tu skaitāka starp puķēm — Tava zieda kausa gējis un meļus, un pat engēlim, kas sniedz dzert to, dziļi cēlos vajadzētu pakrist, galva pieri trīs reiz pūšus skarot.

Sieviete — tu esi skaitāka starp puķēm! Sieviete — tu esi maīta vakars, kas caur pirkstiem spožas zvaigznes bārsta, kuram pietiek upe, mežs un sirds jaunās, tāsaiņas, neprāģis — pietisi, pagursti mirzama un gaisma.

Sieviete — tu esi ghada čūska, kas vismājā mežs rīnāties vijoties silos pudurītos, cieši slejot divstaklīno meī.

Tikai brīžam pazib skatos tavos asus, siltus, zilganzaļus acis, sallas irsas nodrebnot sirdi.

Sieviete, tu — svešs un blāzmais putnis, kas ar karstām, mīkstām dāmu krūtīm sirdis izperina daudzkrāsainas teikas, varvīksnas un sapņus — sapņus...

Dabas Sieviete, Pāvilostas novada dabas Sieviete

LIEDIENĪŅA GAIŠA NĀCA, SAULI NESĀ AZOTĒ — NU TĀS ZELTĀ KAMOLĪTIS PĒT VASĀRU RITINĀJA.

LAI DABAS ATMODAS LAIKS JUMS SVĒTĪGS, LAI SIRDĪ PRIEKŠ UN LABESTĪBA!

17. februāra noteikumu Nr. 82 „Ugunsdrošības noteikumi” 21. punktā, zemes īpašniekiem (valdītājiem) jāveic nepieciešamie pasākumi, lai objektā teritorijā nenotiktu kūlas dedzināšana. Par šīs prasības pārkāpšanu, atbilstoši LAPK 179. panta pirmajai daļai VUCID uzliek sodus sodu fiziskajām personām no trīsdesmit līdz divsimt astoņdesmit euru, bet juridiskajām personām — no divsimt astoņdesmit līdz tūkstoš četrsimt euru.

Saskaņā ar LAPK 210. pantu pašvaldību administratīvās komisijas ir tiesības izskatīt šā kodeksa 51. panta otrajā daļā un 179. panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas.

Kūlas dedzināšanas aizliegums Latvijā īpaši aizsargājams dabas teritorijās

Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju aizsardzības un izmantošanas prasības norādītas 2010. gada 16. marta LR Ministru kabineta pieņemtajos noteikumos Nr. 264 „Īpaši aizsargājamo dabas teri-

dedzināšana — tas nav veids, kā sagraut neapsaimniekotus un nesakoptus teritorijas. Turklāt neapsaimniekotu ir ne vien lauki, bet daudzviet nesakoptas ir pilsētu teritorijas. Piemēram, Liepājā pēc tam, kad sāka sakopt Karas ostas teritoriju, ir samazinājies kūlas ugunsgrēku skaits.

• Ik gadus apmēram ceturta daļa kūlas ugunsgrēku notiek pilsētās, kur šie ugunsgrēki ir ļoti bīstami, jo apbūve ir daudz blīvāka, un kūlas ugunsgrēki apdraud dzīvojamās mājas, saimniecības būves, vēsturiskos pieminekļus u.c. pilsētas objektus. Ugunsgrēku rezultātā tiek piedomāta un piesārņota pilsētas teritorija.

• Kūlas ugunsgrēku skaits, degšanas platības un aktivitāte katru gadu ir atkarīga no laikapstākļiem un cilvēku apziņas. Ja ir mitrs un silts pavasaris, tad ātri izžūst jaunā zāle un līdz ar to kūlas ugunsgrēku „sezona” nav ilga. Savukārt, ja ilgstoši nav lietus un ir vēss vai silts, piemācīta zāle kļūst žāvēta sausāka, kūlas ugunsgrēku skaits un platības pieaug un kūlas ugunsgrēkus izraisa

• Kūlas dedzināšana nav veids, kā cīnīties pret ērcēm! Lai gan daļa ērcu sader, taču to skaits nav liels, jo zāle vēl nav izaugusi, un lielāka daļa no ērcēm vēl nav aktīvas.

• Kūlas dedzināšana nav senlatviešu tradīcija. Senajos tiecījumos un lauksaimniecības aprakstos nav liecību, ka tā būtu pēdējai tradīcijai. Turklāt bieži tiek pat pieminēts, ka zāles pat trūcis. Latviešiem savs zemes gabals bija svēts un tas tika izmantots pīlīnā un apkopti rūpīgi, līdz ar to pavasaros uz laukiem sausas zāles nebija. Kūlas dedzināšana Latvijā sākas Padomju laikos, to ievieša iebraucēji. Krievijā un Ukrainā, kur bija plašas un neapkoptas zemes platības, tika dedzināta kūla.

Izvērtējot kūlas ugunsgrēku gadījumus, var secināt, ka ir vairāki „tipiski” kūlas dedzinātāji:

- vīdēja vecuma cilvēki un pensionāri, kas jau gadu desmitiem tāda veida ir „apkopti” savu

posmā, ko izsludina pašvaldības, zāles gurums pilsētu teritorijās nedrīkstētu pārsniegt 5 cm.

— Lauku teritorijās zāles platības būtu vēlams plaut ne retāk kā divas reizes plaušanas sezonā — līdz 23. jūnijam un līdz 31. augustam. (Ja jūni rudens veicinātu zemes platību sakopšanu un potenciālo kūlas ugunsgrēku skaitu samazinātu pavasarī).

— Ēku un būvju īpašniekiem, tiesiskajiem valdītājiem, apsaimniekotājiem un lietotājiem būtu nepieciešams ap ēkām un būvēm 10 m platu joslu sistemātiski atīrīt no degļepējīgu akrotiņu, sausas zāles un nenovāktu kultūraugu atliekām (kas pasargātu ēkas un būves no kūlas ugunsgrēku draudiem).

• Efektīvs rīcējums lauku teritorijās ir Lauku atbalsta dienesta informēšana par kūlas degšanas vietām. Šo zemju īpašniekiem par lauku nesakopšanu un kūlas degšanu tiek samazināts Eiropas Savienības (ES) mazāk labvēlīgo apvidu maksājums.

Jaunieši apgūst veiksmīgu komunikāciju un projekta vadību

Divas februāra sestdienas, 6. un 13. februārī „Jauniešu istaba” Pāvilostā norisinājās soft-skills treniņi jauniešiem.

Piedaloties soft-skills treniņos, var apgūt laika plānošanu, komandas darbu, radošo domāšanu, prezentācijas prasmes, motivācijas spējas, t.i.c. Sociālo un personīgo prasmi uzlabošana ar šādu treniņu palīdzību veicina dalībnieku karjeras perspektīvu attīstību un rada izpratni par sociālo prasmi nozīmī ikdienā.

Pirmajā treniņa nodarbībā tika diskutēts par efektīvas un veiksmīgas komunikācijas veidošanu. Kā uzlabot komunikāciju? Kas nepieciešams, lai komunikācija veidotos lietderīga un patikama? Kadai būtu jābūt komunikācijas atgriezeniskajai saitei?

Tie ir tikai dažā jautājumi, uz kuriem nācas meklēt atbildes ikvienam treniņa dalībniekam.

Otrajā treniņa jaunieši diskutēja par un mācījās efektīvu projekta vadību. Ar vārdu „projekts” saprotot klases vakaru, dzimšanas dienas ballīti, savu dzīvi vai vienkāršu dienu. Šajā treniņā mācījāmies precīzi un gudri uzstādīt un noformulēt mērķus un uzdevumus, apskatījam dažādus rīkus, ar kuriu palīdzību veiksmīgāk organizēt ikdienas darbus un projektu vadīšanu.

Abi treniņi norisinājās „Jauniešu istabas” telpās, treniņu vadīja pāvilostniece Laine Šildere, kura beiguši Pāvilostas vidusskolu un šobrīd studē Rīgas Tehniskajā Universitātē, praksē strādā Liepājas pilsētas domē, brīvprātīgi darbojas Eiropas jauniešu organizācija ESTIEM. Treniņš tika vadīts un organizēts angļu valodā, lai apgūtu ne tikai treniņa tēmu, bet arī treniņu un padziļinātu angļu valodas prasmes.

Paldies ikvienam jauniešim, kurš aktīvi darbojas „Jauniešu istabas” rīkotajās aktivitātes! Paldies Lainei par dalīšanos ar savām iegūtajām zināšanām un prasmiem!

Sintija Sprinģe,
Pāvilostas novada jauniešu lietu speciāliste

Skatās mācību filmas

Divas nedēļas pēc kārtas, piektdienās pēc skolas, bērni un jaunieši „Jauniešu istabas” un dienas centra „Krams” telpās skatās Valsts slimību un profilakses centra veidotās mācību filmas.

Bērniem no 3-8 gadiem bija paredzētas filmas „Par Janča punci un tīrām rokām” par roku higiēnu un „Naudas ziņas” par pareizu naudas maciņa glabāšanu un sargāšanu. Savukārt pusaudžu un jauniešu filma „Katrīna” un filma „Roberts” stāstīja par gīrģašanas skolas un interneta vīdi.

Pēc filmu noskatīšanās mazākie skatītāji veidoja zīmējumus par filmās redzēto, bet pusaudži un jaunieši pārrunāja filmās redzēto, novērtēja esošo situāciju sava skola un izspēlēja teatrālas aināpas.

Sintija Sprinģe,
Pāvilostas novada jauniešu lietu speciāliste

Noslēgumam tuvojas dabas lieguma „Ziemepe” dabas aizsardzības plāna izstrāde

Noslēgumam tuvojas dabas lieguma „Ziemepe” dabas aizsardzības plāna izstrāde, ko pēc Dabas aizsardzības pārvaldes pasūtījuma izstrādā Latvijas Dabas fonds (Vīlandes iela 3-7, Rīga, LV-1010, e-pasts: ldf@ldf.lv; tāl: 67830999).

Tiek plānots, ka ar marta otrajā pusē ar plāna 1. redakciju varēs iepazīties: Ziemeupes un Pāvilostas bibliotēkas, Pāvilostas novada mājas lapā www.pavilosta.lv, Latvijas Dabas fonda mājas lapā www.ldf.lv un Dabas aizsardzības pārvaldes mājas lapā: http://integratplan.daba.gov.lv/public/lat/dabas_aizsardzibas_plani/.

Sagaidāms, ka sabiedriskās apspriešanas sanāksme notiks marta beigās, Ziemeupes tautas namā. Informācija par precīzu sanāksmes laiku tiks norādīta Pāvilostas novada mājas lapā www.pavilosta.lv, Latvijas Dabas fonda mājas lapā www.ldf.lv, laikrakstā „Kurzemes vārds” un aīnī štendos. Varat to arī uzmināt, zvanot plāna izstrādātājiem. Aicinām sekot līdzi turpmākajai informācijai un iesaistīties plāna redakcijas apspriešanā.

Lieldienās lustēsies un tirgosies

PRIEKULES NOVADĀ

- Svētdien, 27. martā, pulksten 10 **Kalētu** skolas parkā sāksies Lieldienu pasākums.
- Svētdien pulksten 12 pie **Virgas** pagasta pārvaldes notiks kopīga Lieldienu olu krāsošana un dažādas atrakcijas.
- Svētdien pulksten 17 **Priekules** Kultūras namā Aizputes baptistu draudzes kora izpildījumā – Lieldienu koncerts.
- Pirmdien, 28. martā, pulksten 13 parkā pie **Gramzdas** Tautas nama sāksies Lieldienu sarīkojums ģimenēm. Apmeklētājus kustinās un lustinās Zaķu mamma ar zinātkāro Zaķēnu. Pasākuma rīkotāji aicina līdz ņemt krāsotas olas.
- Pirmdien pulksten 13 **Priekules** Kultūras namā darbosies Zaķu radošās darbnīcas, bet pulksten 15 turpat sāksies izrāde bērniem un vecākiem – "Sunitis un Kaķīte svin Lieldienu".

AIZPUTES NOVADĀ

- Svētdien, 27. martā, pulksten 13 **Aizputes** Kultūras namā sāksies Lieldienu un pavasara svētki. To laikā uzstāsies pašdarbības kolektīvi, gaidāmas rotaļas un danči kopā ar folkloras kopu "Zile", kā arī radošās darbnīcas un citas aktivitātes.
- Pirmdien, 28. martā, pulksten 12 **Ciravas** centrā – Lieldienu pasākums "Krāsainās oliņas". Notiks atrakcijas kopā ar zaķiem, olu meklēšanas un ripināšanas sacensības, šūpošanās.
- Pirmdien pulksten 14 **Aizputes** pagasta Saieļa namā – Lieldienu pasākums, kurā Kalvenes Kultūras nama dramatisks kolektīvs uzstāsies ar izrādi "Dāvana tantei". Pēcāk pie Saieļa nama paredzēta šūpošanās.

PĀVILOSTAS NOVADĀ

- Svētdien, 27. martā, pulksten 11 **Vērgales** centrā sāksies Lieldienu priekš. Paredzētas dziesmas un rotaļas kopā ar Vērgales pamatskolas folkloras kopu "Čabraki". Būs arī radošās darbnīcas, rotaļas un atrakcijas.
- Svētdien pulksten 13.30 **Ziemupē** – "Ziemupnieku Lieldienu rotaļas".
- Pirmdien, 28. martā, pulksten 14 **Pāvilostas** Kultūras namā noritēs Otrajām Lieldienām veltīts pasākums. Izskanēs zvanu ansambļa "Campanella" koncerts, notiks radošās darbnīcas, olu kaujas un ripināšana. Pasākuma rīkotāji aicina viesus ņemt līdz krāsotas olas.

DURBES NOVADĀ

- Svētdien, 27. martā, pulksten 12 **Dunalkā** pie Kultūras nama – Lieldienu svīnēšana. Pasākumā – rotaļas, dziesmas, atrakcijas, šūpošanās. Apmeklētāji aicināti līdz ņemt gan krāsotas, gan nekrāsotas olas, kā arī nelielu cienastu kopējam svētku galdam.
- Svētdien pulksten 13 pie **Vecpils** Saieļa nama sāksies "Lieldienu jampadraciņi" kopā ar "Krāsu karuseļi" zaķiem. Paredzētas rotaļas, šūpošanās un dažādas aktivitātes.

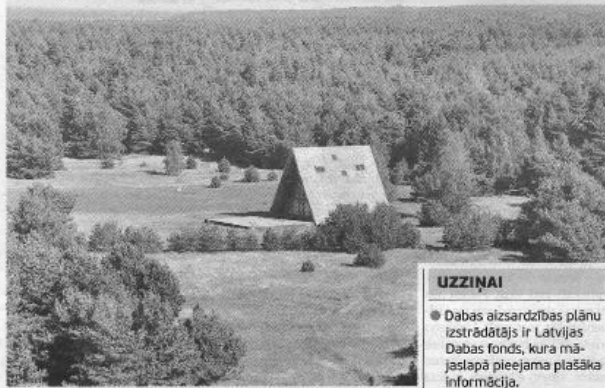
VAIŅODES NOVADĀ

- Pirmdien, 28. martā, pulksten 12 **Valņodes** Kultūras namā – ģimenes izrāde "Sunitis un Kaķīte svin Lieldienu".

GROBIŅAS NOVADĀ

- Sestdien, 26. martā, pulksten 12 pie **Grobiņas** pagasta kultūras centra "Robežnieki" – pasākums "Nāc, nākdama, Lieldienu diena", kurā izskanēs dejojāšu, ūtāristu ansambļa un folkloras kopas "Dzērviņte" koncerts. Pulksten 13 sāksies Lieldienu spēles un rotaļas.
- Sestdien pulksten 13 pie **Grobiņas** pagasta kultūras centra "Dubeni" notiks teātra puļciņa izrāde "Kas dēj olas Lieldienās". Ķirka studijas Zaķi aicinās uz olu kaujām, ripināšanu un citām izdarībām.
- Svētdien, 27. martā, pulksten 11 **Gaviezē** Lieldienu sāksies ar svētku lirdziņu. Pusstundu vēlāk paredzēts minirallijs, bet pie Gaviezes pamatskolas bērniem noritēs sacensības ar tālvadības mašīnām. Pulksten 12 pie Kultūras nama varēs vizināties ar poniju, notiks radošās darbnīcas, kā arī baložu izstāde no p/s "Veži". Būs arī rotaļas un jautras izdarības. Pie-

Apspriedīs dabas aizsardzības plānus

Nākamnedēļ sabiedrību iepazīstinās ar Ziemupes lieguma dabas aizsardzības plāna pirmo redakciju. Tas nozīmē, ka pēc speciālistu stāstījuma par iecerēto apsaimniekošanu plānos vēl varēs lekt par grozījumiem un precizējumiem.

● KRISTĪNE TIMERMANE

Marta beigās notiks lieguma "Ziemupe" un dabas parka "Bernāti" dabas aizsardzības plānu sabiedriskās apspriešanas sanāksmes. Apmeklēt tās aicināti **Pāvilostas un Nīcas novada iedzīvotāji.**

Latvijas Dabas fonda pārstāve, plānu izstrādes koordinatore Baiba Straždiņa stāsta, ka gan liegumā, gan dabas parkā ir iekļautas dabas aizsardzības ziņā vērtīgas teritorijas ar aizsargājamo sugu un biotopu stāvoklis ir ļoti dažāds. "Tāpēc izvirzīto pasākumu saraksts ir garš. Piemēram, mežainu piejūras kāpu kvalitātes uzlabošanai Bernātos ir izvirzīti četri dažādi pasākumi. Dažos noģabalos nepieciešams piemērot neiejaukšanos, citos – atēnot bioloģiski vecas priedes, dažādot vidēja vecuma priežu stādījumus vai veikt jaunaudžu dabiskošanu." Savukārt Ziemupes pelēko kāpu aizsardzībai izvirzīti pat seši pasākumi. Vietām nepieciešams izcirst saugušās jaunās priedes, citviet – apkarot krokanās rozēs audzes, kuras pārņem aizvien lielākas pelēko kāpu

platības, bet citviet pietrūkst ar priežu sējēju izraušanu, apturot aizaugšanu.

Tā kā Ziemupe ir viena no būtiskākajām teritorijām pelēko kāpu aizsardzībā Latvijā, šeit būtu jādomā ne tikai par kāpu platības saglabāšanu, bet arī par pēdējos gados aizsargāto teritoriju atjaunošanu. Līdzīgas aktivitātes plānotas arī citu Ziemupes un Bernātu aizsargājamo biotopu un reto sugu dzīvotņu apsaimniekošanā.

Dabas lieguma "Ziemupe" dabas aizsardzības plāna sabiedriskā apspriešana notiks otrdien, 29. martā, pulksten 15.30 Vērgales Tautas namā. Par dabas parku "Bernāti" plānots spriest trešdien, 30. martā, pulksten 17.30 Nīcas Kultūras namā. Šobrīd sabiedriskajai apspriešanai ir nodotas plānu pirmās redakcijas. Tas nozīmē, ka gala dokumentos vēl ir iespējams iekļaut grozījumus un precizējumus.

Sanāksmēs skaidros plānotos apsaimniekošanas pasākumus, sagatavotos priekšlikumus aizsardzības un izmantošanas noteikumu grozījumiem, kā arī uzklaustīs zemes īpašnieku un vietējo iedzīvotāju priekšlikumus

UZZIŅAI

● Dabas aizsardzības plānu izstrādātājs ir Latvijas Dabas fonds, kura mājaslapā pieejama plašāka informācija.

● Iedzīvotāji savus priekšlikumus un ierosinājumus var iesniegt ne tikai sanāksmju laikā, bet līdz 4. aprīlim sūti Latvijas Dabas fondam pa pastu vai e-pastu: ldf@ldf.lv.

un ierosinājumus. Ja tie nebūs pretnūnā ar dabas aizsardzības noteikumiem, tos iestrādās plānā. Tāpat sanāksmju laikā būs iespējams tikties ar plānu izstrādātājiem un Dabas aizsardzības pārvaldes pārstāvjiem.

Pirmais dabas parka "Bernāti" plāns tika izstrādāts 2005. gadā, bet, tā kā tas netika apstiprināts, reāla ieviešana nesākās. Savukārt dabas lieguma "Ziemupe" pirmais plāns tika izstrādāts 1999. gadā, "Salīdzinājumā ar 1999. un 2003. gadu šobrīd ir spēkā daudz stingrāks plāna izstrādes prasības un tiek prasīta daudz plašāka datu analīze," norāda B. Straždiņa, atgādinot, ka dabas aizsardzības plāniem ir rekomendējamo raksturs, "tiem nav lūkuma spēka un zemju īpašniekiem tie neuzliek papildu saistības. Tas drīzāk ir ieteikums, kā konkrēto zemesgabalu labāk apsaimniekot."

Patlaban apspriežamo plānu izstrāde sāksies 2015. gada martā. Ja viss noritēs raiti, šā gada aprīlī vai maijā tos varētu apstiprināt, bet jūnijā sākt ieviest.

Dabas lieguma "Ziemepe" dabas aizsardzības plāna sabiedriskās apspriešanas sanāksme

Sanāksme notiek Vērgales kultūras namā, 29.03.2015., plkst. 15:30

Sanāksmē piedalās:

Baiba Strazdiņa, Latvijas Dabas fonds
Rolands Auziņš, Dabas aizsardzības pārvalde
Andris Širovs, Dabas aizsardzības pārvalde
Kristīne Vilciņa, Dabas aizsardzības pārvalde
Daina Bojāre, Dabas aizsardzības pārvalde
Jānis Vitrupe, Vērgales pagasta pārvaldes vadītājs
Andris Balandis, "Smēdnieki", zemes īpašnieks
Monika Jansone, VMD Dienvidkurzemes mežsaimniecība
Aldis Trofimovs, zs "Balgalvi"
Roberts Rimkus, zemes īpašums "Jantani"
Anita Sprudzāne, Vērgales pagasta pārvalde
Ruta Jaunzeme, VMD Dienvidkurzemes mežsaimniecība
Velga Freimane, Vērgales kultūras nama vadītāja
Vladimirs Jeromins, "Auzēji", zemes īpašnieks
Aldis Ozoliņš, īpašums "Bruči"
Inta Kulberga, "Jaunrudes Meņģi", zemes īpašnieku pārstāve
Jānis Kalējs, īpašums "Kalēji"
Marita Kalēja, "Senči"
Roberts Gustavs Saulīte, "Vecvagari"
Inese Gmizo-Lārmāne, Latvijas Dabas fonds

Sanāksmes darba kārtība:

1. A.Širovs. Kas ir dabas aizsardzības plāns un ieguvumi no tā.
2. B.Strazdiņa. Dabas aizsardzības plāns dabas liegumam "Ziemepe"
3. Diskusijas

Sanāksmes protokols:

Sanāksmi atklāj B.Strazdiņa, iepazīstina ar sanāksmes darba kārtību un dod vārdu A.Širovam.

A.Širovs prezentācijā iepazīstina ar to, kas ir dabas aizsardzības plāns, kas to apstiprina un kāds ir tā juridiskais statuss. Informē par ieguvumiem izstrādājot dabas aizsardzības plānu.

B.Strazdiņa turpina ar prezentāciju par dabas aizsardzības plāna „Ziemepe” izstrādi. Iepazīstina ar teritorijas izveides vēsturi un informē par lielākajām teritorijas dabas vērtībām – piekrastes biotopi, grīņu meži, slapjie virsāji (biotopa labākā atradne Latvijā), viena no labākajām jūrmalas zilpodzes atradnēm valstī, labākā grīņu sārtenes atradne valstī u.c. Informē par dabas aizsardzības plāna izstrādes gaitu un plāna izstrādes ietvaros veiktajiem pētījumiem, izvirzītajiem teritorijas aizsardzības un apsaimniekošanas mērķiem, pasākumiem un individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu projektu. Informē, ka priekšlikumus dabas aizsardzības plānam var iesniegt līdz 4.aprīlim.

R.Auziņš: iepazīstina ar sevi un diskusijas noteikumiem – lūdz runāt pa vienam un stādīties priekšā.

A.Ozoliņš: Jau iepriekš esmu uzdevis jautājumu – cik sabiedrībai izmaksā dabas liegums „Ziemepe”? Līdz šim bija atbilde, ka to rēķināt tādas prakses nav, bet ka teorētiski to varētu. Tomēr gribu ierosināt Dabas aizsardzības pārvaldei vai kādai augstākstāvošai institūcijai, ka dabas aizsardzības plānā šāds jautājums arī varētu tikt aplūkots. Vismaz par dabas aizsardzības plāna realizācijas pasākumiem, par esošo situāciju – par to kas notiek un cik izmaksā dabas aizsardzība. Lai par konkrēto teritoriju ir vienā vietā publiski pieejama informācija. Domāju, ka Dabas aizsardzības pārvaldē varētu veidot un uzturēt šādu informāciju – cik katra šāda teritorija izmaksā? Tur, protams, ir arī ieguvumi.

A.Širovs: paldies par inovatīvo jautājumu. Protams, uz šo brīdi mums nav tik liela prakse, lai par katru teritoriju varētu veikt aprēķinus. No jebkuras dabas teritorijas ir savi ieguvumi un savu zaudējumi īpašniekam. Informēju, ka DAP ir uzsākusi darbu pie vairākiem projektiem, sākumā par mazākām teritorijām, kas veiks ieguvumu-zaudējumu analīzi un ekonomisku aprēķinus saistībā ar īpaši

aizsargājamām dabas teritorijām – cik piesaista tūristus, kāda ir nodokļu politika u.tml. Pēc tam varētu pāriet pie lielākām teritorijām. Mēs uz to ejam, bet uz šo brīdi, protams, vēl šāda informācija nav pieejama, bet es piekřītu, ka būtu labi, ja šāda informācija būtu pieejama. Bet kā rāda citu valstu pieredze, kā arī mēs paši sākam to redzēt, ka ieguvumi ir daudz lielāki nekā ierobežojumi.

A.Ozoliņš: Par kopšanas cirti – vai tad, kad priežu audze sasniedz 60 gadu vecumu, Lauku atbalsta dienests (LAD) automātiski pārrēķina maksājumu un maksājums palielinās?

D.Bojāre: Tam tā vajadzētu būt, bet tas ir jājautā LAD.

M.Jansone: VMD reizi gadā iesniedz informāciju un pēc šīs informācijas katru gadu no jauna LAD aprēķina pieejamās kompensācijas.

A.Ozoliņš: Mans jautājums ir saistīts ar individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu projektā iekļauto ierosinājumu palielināt kopšanas cirtes vecumu līdz 70 gadiem. No vienas puses tad nav LAD maksājumi, bet kopšanas cirtē var iegūt kokusni.

R.Auziņš: jā, nu tas tad katram jāizvērtē – kas izdevīgāk.

A.Ozoliņš: Mums jau bija diskusija par to ka vispār atcelt kopšanas cirtes aizliegumu, ja kopšana tiek veikta ar konkrētiem nosacījumiem. Kā citādi no mazvērtīgajām audzēm izveidot mežainās kāpas?

B.Straziņa: Šādos gadījumos piemērojams cirtes veids „Cita cirte biotopa kopšanai”, kas pieļauj koku ciršanu biotopu kopšanai, neatkarīgi no vecuma, bet saskaņā ar dabas aizsardzības plānu.

A.Ozoliņš: Es personīgi varētu piekrist ierosinājumam palielināt kopšanas cirtes aizliegumam pēc 70 gadu vecuma – kā mēģinājumam, lai paskatītos, kā tas darbojas. Īstas pārliecības par to – vai vajadzīgs vecuma ierobežojums – nav. Jo tas ir saistīts ar mežaino kāpu audžu dažādošanu.

B.Straziņa: citas cirtes veids līdz šim nav plaši pazīstams un izmantots. Bet pēc būtības tas ir veids, kā īstenot biotopu apsaimniekošanu un mežaino kāpu audžu dažādošanu.

A.Balandis: Es gribētu novākt mežmalas kokus, kas vēja dēļ ir pa pusei izgāzušies un iekārušies blakus kokos. Tie nav bīstamie koki, jo neatrodas pie takām, bet tie bojā blakus esošos kokus. Kā lai tos novāc?

V.Jeromins: Kurš atbild par iekārušos koku mežā, ja tas ir bīstams? Ko darīt, ja ir dabas liegums un tur neko nevar darīt?

A. Širovs: Par to, kas notiek jūsu mežā – atbildīgs ir meža īpašnieks.

B.Straziņa: Dabas liegums nav rezervāts. Liegumā nav tādas vietas, kur neko nevar darīt. Spēkā esošie aizsardzības un izmantošanas noteikumi nosaka, ka mežaudzēs uz hektāru saglabā ne mazāk kā 20 kubikmetru sausu stāvošu koku, svaigi vēja gāztu koku un kritalu, kuru diametrs resnākajā vietā pārsniedz 25 centimetrus. Pārējo drīkst izvākt.

D.Bojāre: Risinājums varētu būt to nozāģēt un atstāt mežā.

A. Balandis: Šādi atstātie koki palielina ugunsbīstamību.

A. Ozoliņš: Es tomēr vēlreiz pārdomāju un ierosinu, ka vajadzētu vispār atcelt kopšanas cirtes ierobežojumu. Līdz šim meža apsaimniekošanas mērķis bija audzēt biežu un ražīgu mežu. Tagad ir jāpāriet uz to, ka ir jāveido atvērumi, jāpanāk zemāka biežība. Tas noteikti būs diskusiju jautājums arī VARAM. Kompromisa gadījumā varētu piekāpties uz 70 gadiem, bet kā pirmais uzstādījums priežu mežos vajadzētu būt, ka kopšanas cirtes ierobežojuma nav vispār, jo piekrastes mežu apsaimniekošanas mērķis ir cits. Tur, kur ir atzīts, ka stāvoklis ir labs vai ļoti labs – tur varētu būt cits risinājums. Lai panāktu dabas aizsardzības plāna mērķus – nav starpības vai tas ir 70 vai 60 vai 50 gadu vecuma ierobežojums.

M.Jansone: Kolīdz atceļ kopšanas cirtes ierobežojumu, īpašnieks paņems kopšanas cirtes atļauju un darīs kā grib. Par to liek domāt regulārie koku ciršanas pārkāpumi. Šeit tomēr klasiskā kopšanas cirte iespējama, kamēr valdaudze sasniedz 70 gadu vecumu. Bet pēc 70 gadu vecuma mežu apsaimniekošanu var veikt ar citu metodi.

A.Ozoliņš: Kopšanas cirtei tomēr ir klasisks mežu kopšanas mērķis. Bet dabas aizsardzības vajadzībām mežu apsaimniekošanai tomēr ir cits mērķis.

R.Auziņš: Jā, un šī mērķa sasniegšanai paredzēta „Cita cirte biotopa kopšanai”. Jā, šīs cirtes veids vēl nav populārs, bet šeit tāds ir iespējams. Vietās, kur nav konstatēts īpaši aizsargājams biotops, tur realizēs kopšanas cirti, pārējās vietās – cita cirte.

A.Ozoliņš: tad jau kopšanas cirtes vecums ir jāpazemina.

B.Straziņa: Līdz 70 gadus vecā audzēs īpašnieks varēs izvēlēties, kuru cirti izmantot – kopšanas cirti vai Citu cirti.

R.Jaunzeme: Ir virkne īpašumu, kuros kopšanas cirtes nav bijušas vispār un šīs audzes ir sasniegušas 80 un 90 gadu vecumu. Īpašnieks ir neizpratnē ko viņš var vai nevar darīt. Kā regulēs to, kurus un cik kokus drīkstēs cirst ar citas cirtes veidu? Vai DAP vai VMD?

B.Strazdiņa: Dabas aizsardzības plānā ir norādītas vietas, kur biotopa apsaimniekošana ir nepieciešama. Savukārt izcērtamo koku apjomu norāda eksperts eksperta atzinumā. Tā kā īpašnieki par saviem mežiem saņem kompensācijas, eksperta nolīgšana nevarētu būt nepārvarams šķērslis.

R.Jaunzeme: Ko jūs domājat ar dzīvnieku piebarošanu ar siena automātiskajām barotavām? Tās ir divas nesavienojamas lietas.

B.Strazdiņa: šis punkts individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu projektā tiks precizēts.

A. Ozoliņš: ja par bioloģiski vērtīgu zālāju apsaimniekošanu ir jānoklausās obligāts apmācību kurss un tās jāapsaimnieko pēc individuāla apsaimniekošanas plāna, vai tādu pašu principu nevajadzētu rosināt arī attiecībā uz mežu apsaimniekošanas un mežu maksājumiem īpaši aizsargājamās dabas teritorijās? Jo katram kokam ekspertu klāt nepieliks. Varbūt varētu būt kādas sertificētas meža kopšanas brigādes, kas piemēram specializējušas pelēko kāpu kopšanā, un tad tikai kādos sarežģītākajos gadījumos piesaistītu ekspertus. Vajadzētu šajā dabas aizsardzības plānā kādu līdzīgu koncepciju ierosināt. Bet tieši kādā veidā un kādā formā tas varētu notiks es arī pagaidām nevaru iedomāties.

B.Strazdiņa: ZM ir apņēmusies, ka šajā plānošanas periodā tiks sagatavoti pirmie agrovides plāni konkrētam īpašumam, lai turpmāk zālāju apsaimniekošanu var pielāgot konkrētas vietas un saimniecības vajadzībām. Būtu labi, ja šādi administrētu arī meža maksājumus un par to, ko katrā vietā darīt – zemes īpašnieks vienotos ar atbildīgajiem institūcijām un maksājumi būtu pielāgoti katram konkrētam īpašumam un katrs vietas vajadzībām. Bet tas droši vien netiks atrisināts šajā plānošanas periodā.

R. Auziņš: šis jūsu priekšlikums jau ieziet ārpus konkrētā dabas aizsardzības plāna kompetences. Bet dabas aizsardzības plānā ko tādu, protams, var ierosināt.

V.Jeromins: Jau pagājušajā gadā jautāju kādi pasākumi tiek veikti, lai ierobežotu krasta eroziju?

B.Strazdiņa: Ziemeļpē šī problēma ir maza un tās ierobežošanai plānā nav paredzēti pasākumi. Izņēmums – pie Akmeņraga bākas ~300m garā posmā ierosināts veicināt smilšu akumulāciju priekškāpu zonā.

V.Jeromins: Ziemeļpē nē, bet Bernātos?

B.Strazdiņa: Saskaņā ar visa veida erozija seku mazināšanas vadlīnijām, kuras izstrādātas gan ES, gan daudzās atsevišķās valstīs, tostarp Latvijā, ja vien erozija neskar stratēģiski nozīmīgas būves vai infrastruktūras objektus, labākais risinājums ir neiejaukšanās. Jo nostiprinot vienu posmu, neizbēgami erozija pastiprinās blakus iecirknī. Turklāt ilgtermiņā jebkuru nostiprināšanas būvju izmaksas ir ļoti augstas. Ne velti daudzās Eiropas valstīs atsakās no krasta stiprinājumu būvju uzturēšanas, tās demontējot vai ļaujot tām pašām sabrukt. Tā vietā aizvien plašāk tiek izmantota pludmaļu piebarošana, kas eroziju nenovērš, bet to mazina. Pagājušajā gadā apstiprinātajā zemes pārvaldības likumā ir noteikts, kā valsts izmanto pirmpirkuma tiesības zemei zem publiskajiem ūdeņiem. Saskaņā ar Civillikumu pludmale ir zeme zem publiskajiem ūdeņiem. Tas nozīmē, ka valsts varētu atpirkt īpašumus, kuri atrodas erozijas riska zonās. Likums ir pieņemts, bet vēl nav pieņemti pārējie normatīvie akti, kas noteiktu detalizētu procedūru par to, kā tas notiks un kā valsts izmantos savas pirmpirkuma tiesības.

A.Širovs: Rītdienas sabiedriskās apspriešanas sanāksmē par dabas aizsardzības plānu dabas parkam "Bernāti" piedalīsies arī krastu eksperts ģeologs J.Lapinskis – ja ir iespēja, aicinu piedalīties arī šajā sanāksmē un uzdod jautājumus ekspertam. Papildus gribēju painformēt, ka 2014.gadā veikts pētījums par to, cik daudz platības noskalo jūra – "Vadlīnijas jūras krasta erozijas seku mazināšanai"; tas pieejams internetā.

V.Jeromins: Es saprotu, ka valstī tas viss notiek vēlamā līmenī, bet nekādi konkrēti pasākumi nenotiek.

A.Širovs: Ir vietas, kur notiek praktiska jūras krastu aizsardzība, piemēram, Jūrmalā.

A.Ozoliņš: Individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu projektā paredzēts, ka aizliegums veikt mežsaimniecisko darbību ir pārcelts no 15.marta uz 1.martu. Tas acīmredzot saistīts ar speciālistu novērojumiem un klimata pārmaiņām?

B.Strazdiņa: Izmaiņas saistītas ar mikrolieguma sugu aizsardzību. Ja neveido regulējamā režīma zonu, tad, lai nodrošinātu nepieciešamo aizsardzību putnu ligzdošanas laikā, noteikts garāks koku ciršanas ierobežojums. Plāna aktuālajā redakcijā ierobežojums attiecināts uz visu teritoriju, taču iespējams, ka var izdalīt zonas, kur to neattiecināt.

J. Vītrups: jautājums par teritorijas robežu aprakstu - vietām teritorijas robeža iet pāri īpašumiem – kā tā var būt?

B. Strazdiņa: Precizējot robežu aprakstu, robežas tiks aprakstītas ar koordinātēm.

R. Jaunzeme: Visticamāk robeža iet pa nogabalu robežu.

R. Auziņš: Ar dabas aizsardzības plānu teritorijas robežas nevar izmainīt.

B. Strazdiņa: Iekļausim dabas aizsardzības plānā ierosinājumu precizēt teritorijas robežu aprakstu.

R. Auziņš: Vai pagasta pārvaldes vadītājam ir vēl kādi ierosinājumi par plānu?

J. Vītrups: nē vairāk nav. Pie jūras varam tikt un kopt varam.

R. Auziņš: Vai kādam ir vēl kādi komentāri? Komentāru nav. Atgādinu, ka līdz 4.aprīlim vēl var iesniegt savus priekšlikumus, komentārus. Pēc šīs sanāksmes vēl esam pieejami individuālajiem jautājumiem, diskusijām. Paldies dalībniekiem!

Sanāksme beidzas plkst.: 16:55.

Sanāksmes vadītāja: B.Strazdiņa

Protokolētājs: I.Gmizo-Lārmane

1.tabula. Sanāksmes laikā saņemtie ierosinājumi un pēc konsultācijām ar plāna izstrādē iesaistītajiem ekspertiem pieņemtie lēmumi

Nr.	Ieteikuma iesniedzējs	Veicamās izmaiņas	Pieņemtais lēmums
1	A.Ozoliņš	Plānā ieļaut pasākumu lieguma uzturēšanas izmaksu un tā sniegto ekosistēmu pakalpojumu novērtēšanai	Ņemts vērā
2	A.Ozoliņš	Atcelt kopšanas cirtes ierobežojumus, jo piekrastes mežu apsaimniekošanas mērķis nav koksnes ieguve, bet dabas daudzveidības pieaugums. Savukārt tas ir nepieciešams gan 50, gan 60 gan arī 70 gadus vecās audzēs.	Teritorijā konstatētais koku ciršanas noteikumu pārkāpumu skaits, neļauj paļauties uz meža īpašnieku godaprātu un ticēt, ka atceļot kopšanas cirtes ierobežojumus, kopšanas cirtes tiks veiktas ar mērķi paaugstināt lieguma mežaudžu daudzveidību. Tā kā lielākā bioloģiskā daudzveidība tiek konstatēta mežaudzēs, kuras ir vecākas par 70 gadiem, vecākajās mežaudzēs kopšanas ciršu ierobežojums tiek saglabāts. Šajās audzēs nepieciešamā biotopa kopšana nodrošināma ar Citu cirti, kura veicama pēc eksperta atzinuma saņemšanas. Tā kā par 70 gadus jaunākās audzēs, bioloģiskā daudzveidība ir zemāka, to kopšanā nav vēlams, bet ir pieļaujama klasisko kopšanas ciršu izmantošana. Ja plāna darbības laikā tiks konstatēts, ka lieguma teritorijā kopšanas cirtes tiek veiktas, ievērojot mežaudžu dažādošanas prasības, tad jautājumu par kopšanas ciršu vecuma ierobežojuma atcelšanu var aktualizēt, veicot plāna atjaunošanu.

2.tabula. Sabiedriskās apspriešanas laikā saņemtie ierosinājumi un pēc konsultācijām ar plāna izstrādē iesaistītajiem ekspertiem pieņemtie lēmumi

Nr.	Ieteikuma iesniedzējs	Veicamās izmaiņas	Pieņemtais lēmums
1	A.Ozoliņš	AIN punktu izteikt sekojošā redakcijā: "atzarot augošus kokus, izņemot koku atzarošanu ainaviskiem vai dabas aizsardzības plānā noteiktiem mērķiem, elektropārvades un citu lineāro komunikāciju uzturēšanai, satiksmes drošībai uz ceļiem"	Ņemts vērā

2	A.Ozoliņš	Ierosinu atcelt ciršanas vecuma ierobežojumu kopšanas cirtē priežu sausieņu nogabalos, jo tas ir pretrunā ar DAP definēto mērķi – panākt priežu audžu dabiskošanu. Ievērojot dabas lieguma “Ziemeļi” individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu projekta 13. punktā izvirzītos nosacījumus koku ciršanai, nav būtiskas nozīmes mežaudzes vecumam. Ja tā nav dabiskojusies (skat. 4.3. pielikuma biotopu kvalitāti) bez mežsaimnieciskas iejaukšanās, atvērums veidošana un biežības samazināšana dotu pozitīvu efektu jebkurā mežaudzes vecumā.	Lai neapdraudētu vecāko lieguma mežaudžu bioloģiskās vērtības, audzēs, kuras ir vecākas par 70 gadiem, bet kurās nepieciešams veikt pasākumus šo mežaudžu dabas daudzveidības pieauguma veicināšanai, nepieciešamie kopšana darbi veicami, izmantojot Citu cirti, pēc meža biotopa eksperta atzinuma. Savukārt jaunākās mežaudzēs (līdz 70 gadu vecumam) kopšanas darbus var veikt izmantojot klasisku kopšanas cirti, bez eksperta atzinuma saņemšanas. Koku ciršanai bioloģiski vecākajās audzēs eksperta atzinums nepieciešams, jo ne visi no 65 lieguma privāto zemju īpašniekiem ir zinoši meža ekoloģijas jautājumos. Tā kā līdz šim par 60 gadus vecākās mežaudzēs, kopšanas cirtes nebija atļautas, minētais ierobežojums neuzliek papildu slogu mežu īpašniekiem. Tas drīzāk paver plašākas mežu apsaimniekošanas iespējas.
3	DAP	Paredzēt pasākumu sadzīves un no jūras izskaloto atkritumu savākšanai pludmalē	Ņemts vērā
4	DAP	Teritorijas izbraukāšanas mazināšanai paredzēt pasākumu stabiņu, barjeru vai tml. infrastruktūras elementu uzstādīšanai uz ceļiem, kuri nav paredzēti piebraukšanai pie jūras	UG sanāksmju laikā šāds risinājums ir apspriests un atzīts par teritorijai nepiemērotu, tā kā ceļu norobežošana neļautu tos izmantot teritorijas apsaimniekošanai, glābšanas u.tml. darbu veikšanai
5	DAP	Paredzēt pasākumu lieguma A daļas susināšanas ietekmes mazināšanai	Ņemts vērā. Plānā iekļautais E.1.1. pasākums „Veikt lieguma A daļas hidroloģisko izpēti un paredzēt pasākumus susināšanas ietekmes mazināšanai” papildināts ar B.3.3. pasākumu „Susināšanas ietekmes mazināšana, īstenojot E.1.1. pasākuma ietvaros īstentās darbības.
6	DAP	Paredzēt pasākumu grīņu sārtenes atradņu apsaimniekošanai, izmantojot kontrolētu zemsēdzes dedzināšanu	Lieguma teritorijā grīņu sārtenes sastopama slapjos virsajos, t.i., biotopā, kas nav piemērots dedzināšanai (zemsēdzes dedzināšanas rezultātā sagaidāms, ka izzudīs vai būtiski samazināsies sfagni, bet to vietā sazels molīnijas, kas varētu sekmēt grīņu sārtenes augšanas apstākļu pasliktināšanos.
7	DAP	AIN punktu izteikt sekojošā redakcijā „Veikt darbības, kuru rezultātā tiek mainīta meža un lauksaimniecībā izmantojamās zemes lietošanas kategorija, izņemot gadījums, ja ir saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja: 1. Īpaši aizsargājamo biotopu un īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu atjaunošanai;...	Daļēji ņemts vērā. Dabiski apmežojošos, vai pārpurvojušos platību zemju lietošanas veida maiņu atļauts veikt bez saskaņošanas ar DAP.
8	DAP	Lai veicinātu kalna priežu izciršanu, platībās, kur konstatēta kalnu priede neaizliegt galveno cirti	Ņemts vērā
9	VAK	Aktualizēt esošā mikrolieguma platību, izvērtējot sugai – meža balodim – dibinātā mikrolieguma mērķa	Tā kā ind. aizs. un izm. not. grozījumu projektā paredzētie dabas lieguma zonas izmantošanas nosacījumi ir pietiekami

		<p>papildināšanu un teritorijas paplašināšanu, attiecinot to uz tuvumā esošajiem vērtīgākajiem un retākajiem biotopu poligoniem, kuri lielā mērā pēc būtības veic mikrolieguma buferzonas funkcijas un jau šobrīd daļēji iekļaujas mikroliegumā. Būtībā priekšlikums nozīmē nedaudz paplašināt mikrolieguma teritoriju, iekļaujot tajā attēlā redzamos (ar zilu krāsu atzīmētos) biotopu 9080* melnalkšņu staignāji un 9010* veci vai dabiski boreāli meži poligonu fragmentus, kas šobrīd sniedzas ārpus mikrolieguma. Pielikumā karte ar mikroliegumu un biotopiem (ar zilu atzīmētas teritorijas, ko VAK rosina iekļaut mikroliegumā). VAK uzskata, ka mikrolieguma paplašināšanai nepieciešamo dokumentāciju un ekspertu atzinumus vislabākajā līmenī varētu sagatavot tieši Latvijas Dabas fonds, kas izstrādā arī visa lieguma dabas aizsardzības plānu</p>	<p>9010* un 9080* mežu aizsardzības nodrošināšanai, bet, saskaņā ar plāna izstrādē iesaistītā ornitologa atzinumu, meža baloža mikrolieguma paplašināšana nav nepieciešama, tad mikrolieguma paplašināšanas pasākums dabas aizsardzības plānā nav iekļauts.</p>
10	VAK	<p>Dabas aizsardzības plānā būtu jāiekļauj norādi ar rekomendējošu raksturu – atturēties no Pāvilostas novada teritorijas plānojumā norādītās M-3 teritorijas apbūves (teritorija līdz šim ir neapbūvēts mežs) iepretim Akmeņraga bācai. Lai gan teritorija neatrodas dabas liegumā, teritorijas apbūve radīs antropogēnās slodzes pieaugumu uz liegumu, īpaši jūras piekrastes daļu, palielināsies arī transporta plūsma pa ceļu Ziemeļ-Akmeņrags-Saka, kas šķērso lieguma teritoriju.</p>	<p>Piezīme, ka apbūves intensitātes pieaugums radīs antropogēno ietekmi uz dabas lieguma vērtībām plānā iestrādātās</p>
11	VAK	<p>Nepieciešams mazināt antropogēno slodzi „Laiku” kempinga tuvumā, nepieļaujot tūrisma taku virzīšanu uz plānoto regulējamā režīma zonu vai tās tiešu tuvumu, tāpat arī dabas aizsardzības plānā ieteicams noteikt, ka nav vēlama „Laikās” sezonā uzņemamo tūristu skaita palielināšanās, īpaši izvērtējot iespēju arī pašu „Laiku” platību iekļaut liegumā, nosakot tai dabas parka vai neitrālā režīma zonas statusu, vienlaikus limitējot ikgadējo nakšņojošo tūristu skaitu (runa ir nevis par uzceltajās kempinga mājiņās esošajiem tūristiem, bet gan par tiem tūristiem, kuri izvēlas celt teltis, jo telšu laukums atrodas vistuvāk jūrai, nav atrisināta telšu laukuma iemītnieku automašīnu novietošana, līdz ar to tūristi tieši pie teltīm piebrauc ar auto, kas turpat paliek stāvēt, veidojot zemsedzes eroziju un palēnām bojājot mežaudzi kāpās, nereti teltis tiek uzceltas vai automašīnas novietotas arī ārpus Laiku</p>	<p>Sniegtie takas ierīkošanas nosacījumi daļēji ņemti vērā.</p> <p>Lai mazinātu kāpu izbraukāšanu, lieguma ind. aizs. un izm. noteikumu projektā paredzētas stingrākas prasības nobraukšanai no ceļiem.</p> <p>Lai izvīrītu pamatotus apmeklētāju skaitu ierobežojošus nosacījumus, nepieciešams īstenot E.4.2. pasākumu “Tūrisma ietekmju mazināšana”, jo šobrīd nav informācijas, lai noteiktu maksimāli pieļaujamo atpūtnieku skaitu.</p>

	<p>zemes – jau valsts meža platībās tieši pie Laiku robežas uz Griguļupes pusi), it īpaši aprīlī-jūlijā, kas ir nozīmīgs netraucētai putnu ligzdošanai. Intensīvāka rekreācija, izvērtējot tās ietekmi uz aizsargājamām sugām un biotopiem un plānojot antropogēno slodzi mazinošos pasākumus, VAK skatījumā pieļaujama piekrastes posmā no Laikām uz Ziemupes pusi, ja vien netiek veicināta jūras stāvkrastu erozija.</p> <p>Ja tomēr takas pa mežu (runa ir par jaunām takām, nevis esošajām, kas ved no Laiku kempinga uz jūru) tiek veidotas, būtu svarīgi veidot neapgaismotas takas (vasarā dienas gaišais laiks ir pietiekami ilgs), neveidot taku paplašinājumus un pielāgojumus personām ar kustību traucējumiem (dabas liegumā takām, ja tādas tiek veidotas, jāpilda antropogēno slodzi mazinošas infrastruktūras funkcijas, bet nebūtu jāuzlabo vides pieejamību, salīdzinot ar situāciju bez taku esamības), nekādā gadījumā takas nedrīkst šķērsot esošo mikroliegumu (meža balodim), tam pietuvoties tuvāk par 30 metriem (trīsdesmit metrus izvēlējies, jo tas ir pieaugušas priedes augstums), nav pieļaujama arī biotopa 9010* veci vai dabiski boreāli meži, kurš daļēji atrodas mikroliegumā, bet daļēji iziet ārpus tā, šķērsošana vai tieša pietuvošanās tam arī ārpus mikrolieguma teritorijas.</p>	
--	---	--

1.7.pielikums

Dabas lieguma "Ziemupe" dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas 4. sanāksme un pēdējās sanāksmes protokols

Sanāksme notiek 27.04.2016., Pāvilostas novada dome, plkst. 14:00

Sanāksmē piedalās:

Solvita Reine, Latvijas Valsts meži, Dienvidkurzemes mežsaimniecība
Roberts Bērziņš, Valsts vides dienesta Liepājas reģionālās vides pārvalde
Monika Jansone, Valsts meža dienests
Kristīne Vilciņa, Dabas aizsardzības pārvalde
Baiba Strazdiņa, Latvijas Dabas fonds
Uldis Kristapsons, Pāvilostas novada domes priekšsēdētājs
Jānis Vitrups, Vērgales pagasta pārvaldnieks
Vizma Ģeģere, Pāvilostas novada dome

Darba kārtība:

1. Sanāksmes mērķis: informēt par plāna sabiedrisko apspriešanas un plāna saskaņošanas gaitu.

Sanāksmes protokols:

B.Strazdiņa iepazīstina ar plāna sabiedriskās apspriešanas un saskaņošanas gaitu un plānā iestrādātajiem labojumiem.

J.Vitrups ierosina lieguma robežas precizējumu sagatavot apraksta formā.

S.Reine norāda, ka apsaimniekošanas pasākumu aprakstā nav pievienots attiecīgo nogabalu saraksts.

Vienojas, ka prasītais apraksts un saraksts tiks pievienots DAP iesniegtajai plāna redakcijai.

Sanāksme beidzas plkst.: 15:00

Sanāksmes vadītāja: K.Vilciņa

Protokolētājs: B.Strazdiņa

**Pielikums dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas
pēdējās sanāksmes protokolam**

Dabas aizsardzības plāns izstrādāts īpaši aizsargājamai teritorijai – dabas liegumam
“Ziemupe”.

Uzraudzības grupas sanāksme notiek 2016. gada 27. aprīlī
plkst. 14.00 Pāvilostas novada domē.

Uzraudzības grupas sastāvs:

Kristīne Vilciņa	Dabas aizsardzības pārvalde, dabas aizsardzības plānošanas un uzraudzības eksperte
Jānis Vitrups	Pāvilostas novada pašvaldības Vērgales pagasta pārvaldes vadītājs
Gunta Kazeka	Lauku atbalsta dienesta Dienvidkurzemes reģionālā lauksaimniecības pārvalde, Kontroles un uzraudzības daļas vecākais inspektore.
Andris Janevics	Valsts vides dienesta Liepājas reģionālā vides pārvalde, valsts vides inspektors.
Solvīta Reine	AS “Latvijas Valsts meži”, Dienvidkurzemes mežsaimniecības vides plānošanas speciāliste.
Monika Jansone	Valsts meža dienests, Dienvidkurzemes virsmežniecības inženiere vides aizsardzības jautājumos.
Edmunds Kance	Vides aizsardzības kluba domes loceklis.
Inta Kulberga	Zemes īpašnieku pārstāve, nekustamais īpašums “Jaunrudes meņģi”.
Dace Dumbere-Bregže	Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra, Investīciju projektu departaments, projektu attīstības nodaļa, projektu vadītāja.
Viesturs Ķerus	Latvijas Ornitoloģijas biedrības valdes priekšsēdētājs.

Ar šo uzraudzības grupas locekļi apstiprina, ka dabas aizsardzības plāns izstrādāts saskaņā ar Ministru Kabineta 2007. gada 9. oktobra noteikumiem Nr. 686 "Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību".

Kristīne Vilciņa (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)

.....

Gunta Kazeka (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)

.....

Andris Janevics (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)

.....

Monika Jansone..... (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)

.....

Jānis Vitrupe (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)

.....

Ar šo uzraudzības grupas locekļi apstiprina, ka dabas aizsardzības plāns izstrādāts saskaņā ar Ministru Kabineta 2007. gada 9. oktobra noteikumiem Nr. 686 "Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību".

Solvita Reine *Reine* (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir) *Nepieciešams savstarpot kvartālu, nogabalu sarakstu, kuros jāveic biotopu apseimniecības pasākumi*

Viesturs Ķerus *Ķerus* (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

Inta Kulberga *Kulberga* (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

Edmunds Kance *Kance* (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

Ar šo uzraudzības grupas locekļi apstiprina, ka dabas aizsardzības plāns izstrādāts saskaņā ar Ministru Kabineta 2007. gada 9. oktobra noteikumiem Nr. 686 "Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību".

Dace Dumbere-Bregže..... (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

Baiba Strazdiņa (paraksts)

Latvijas Dabas fonds
Dabas aizsardzības plāna izstrādes vadītāja

Pāvilostas novada domes saskaņojums

PĀVILOSTAS NOVADA PAŠVALDĪBA

Dzintaru iela 73, Pāvilosta, Pāvilostas novads, LV 3466, tālr. 63498261, fakss 63484567, e-pasts dome@pavilosta.lv

Pāvilostā

27.04.2016. Nr. PNP/2.2.13./16/601

Uz 15.04.2016. Nr. 1.5.2./52

Latvijas dabas fondam
Vīlandes iela 3-7, Rīga
LV-1010

*Par dabas lieguma "Ziemupe"
dabas aizsardzības plāna saskaņošanu*

Pāvilostas novada pašvaldība informē, ka ir izskatīts un izvērtēts Latvijas dabas fonda pēc Dabas aizsardzības pārvaldes pasūtījuma izstrādātais dabas lieguma "Ziemupe" dabas aizsardzības plāns.

Pāvilostas novada pašvaldība, pamatojoties uz 2007. gada 9. oktobra MK noteikumiem Nr. 686 Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību 33. punktu saskaņo dabas lieguma "Ziemupe" dabas aizsardzības plānu ar sekojošiem iebildumiem:

1. Pašvaldībai tiek deleģēts pienākums – **atkritumu savākšana pludmalē**. Šis pienākums deleģējams valstij, jo pludmales teritorija nav pašvaldības īpašums, tas ir valsts īpašums.
2. Pašvaldībai tiek deleģēts pienākums – **veikt regulāru pie dabas lieguma robežām uzstādīto ceļa zīmju "Braukt aizliegts" kvalitātes pārbaude un bojāto zīmju atjaunošana**. Šis pienākums nav deleģējams pašvaldībai, bet gan Dabas aizsardzības pārvaldei, vai privāto zemju īpašniekiem, jo šie nav pašvaldības ceļi.
3. Pašvaldībai tiek deleģēts pienākums – **nobrauktuvju līdz jūrai izveidošana un regulāra to atjaunošana, priekškāpu un pelēko kāpu izbroukšanas mazināšanai**. Šis pienākums deleģējams valstij, jo pludmales teritorija nav pašvaldības īpašums, tas ir valsts īpašums.
4. Paredzēt piebraucamo ceļu sakārtošanas kārtību uz plānotajiem stāvlaukumiem pie Žožām un Ķīciem. Šie ir servitūtu ceļi.
5. Dabas aizsardzības pārvaldes mājaslapā atrodama informācija, ka lieguma teritorijā iekļauta arī Akmeņraga bāka un Ziemupes kapi. Šī informācija nesakrīt ar iesniegto dabas aizsardzības plānu. Lūdzam labot nesakrītības.
6. Neveicināt tūristu aktivitāti stāvlaukumā pie Ziemupes kapiem, kas paredzēts, kā labiekārtota teritorija ar piekļuvi pludmalei.

Domes priekšsēdētājs

Uldis Kristapsons

Kancelejas vadītāja Arita Mūrniece 63498261
arita.murniece@pavilosta.lv